

AMUN® vh NXB VĂN HỌC

Đi tìm ôi

SACHHOC.COM

Mr. BupBe

Mr. BupBe

Almun® **vh** NXB VĂN HỌC **Tiênphong**

Tìm đường vào trái tim

Anh họ em bảo dẫn cô bạn đến để giới thiệu cho bạn anh ấy. Cuộc gặp gỡ diễn ra tốt đẹp nếu không có chuyện bạn anh em lại toàn nhìn trộm em và cuối buổi lại xin số điện thoại của em chứ không phải của cô bạn. Cô bạn rất giận em. Làm sao đây?

Tòng Thị Xuân Th. (Thị xã Sơn La)

Mr. BupBe: Nếu anh họ của em chưa vợ thì bảo anh ấy xin số cô bạn, tình hình có thể đỡ xấu hơn đáng kể. Lần sau đừng dễ dàng cho số điện thoại như thế nữa, nhé em!

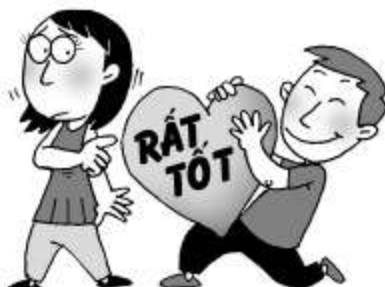
Anh BupBe ơi, em có anh bạn trai luôn nhiệt tình với các việc của em, rất vì em, có thể nói anh ấy rất tốt với em. Hiềm một nỗi, anh ấy luôn nói với mọi người rằng em và anh ấy đang yêu nhau, trong khi thật ra em chỉ quý anh ấy thôi... Em thấy hơi phiền nhưng lại không muốn nói thẳng với anh ấy...

Mộng Bạch (Lạng Sơn)

Mr. BupBe: Có phải em sợ khi nói thẳng thì những cái “rất tốt” kia biến mất không?

Anh thấy từ “quý” hay được các bạn gái dùng với một người con trai mà “bỏ thì thương, vương thì tội”. Về cái sự quý ấy, ngẫm ra cũng quý lắm thay! Nhưng quý thì quý, vẫn phải sống thật với lòng mình thôi em ạ.

Mà sao không yêu, em lại để anh ấy đi tuyên bố lung tung vậy? Người con trai như vậy hoặc không đáng hoàng hoặc đã trót uống quá nhiều sữa Milo nên tự tin quá độ. Rất không hay!

Bọn em quen nhau bảy tháng nhưng chưa dám nói lời “iu”. Một lần, em nhắn tin hỏi cô ấy và nhận được câu trả lời rằng ở bên em, cô ấy được thoải mái và được là chính mình. Em xin hỏi Mr. BupBe là cô ấy đã có tình ý với em chưa? Em nên làm gì ạ?

doancd@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Tình ý chắc là có, nhưng đến đâu thì em không nên tìm hiểu qua tin nhắn. Có những việc như tỏ tình và ký hợp đồng làm ăn thì không nên gián tiếp. Em là đàn ông, hãy mạnh bạo lên, chứ đừng e lệ như thế (Việc đó chỉ nên dành cho bạn gái của em thôi. Khi e lệ, cô ấy sẽ nói rất vòng vèo, như em đã được đọc trong tin nhắn.) He he!

Em dạy môn Toán (tại nhà) cho một học sinh cấp hai. Bố mẹ cậu bé đã ly hôn ba năm. Gần đây, bỗng dưng bố của học sinh tỏ ý thích em và luôn tìm cách tiếp cận ngoài giờ dạy với những lý do không thể từ chối (như gặp riêng để trao đổi tình hình học tập của

con). Em rất ngại điều kiện tiên quyết, có nên dừng hợp đồng dạy học không Mr. BupBe? Mặc dù em rất thương cậu học sinh...

Nhung...@hotmail.com

Mr. BupBe: Trao đổi tình hình học tập của con thì dĩ nhiên là không thể từ chối, nhưng em hoàn toàn có thể cắt những câu chuyện muông học thêm của phụ huynh. Em rất thương cậu học sinh nhưng chưa thương ông bố đã y chứ? Đâu ra đấy thì không có gì phải ngại!

Em đang học lớp mười hai và có nhiều bạn trai vây quanh, nhưng em chỉ ngưỡng mộ một người đàn ông. Đó là thầy giáo chủ nhiệm, dạy môn Lý, hơn em gần ba mươi tuổi, đã ly dị vợ. Dường như thầy cũng để ý tới em. Mỗi khi thầy tới gần em để chỉ bảo, người em cứ run bần lên. Em không biết như thế có phải là yêu không anh BupBe? Việc em yêu thầy có phải là tội lỗi không?

Huyenhuyenpham@...

Mr. BupBe: Thứ nhất, ngưỡng mộ khác với yêu. Thứ hai, thầy đến gần mà mình run bần thì cũng có thể do mình dốt môn của thầy. Thứ ba, trong quan hệ tuổi tác, có “anh thầy”, có “ông thầy”. Yêu một anh thầy còn vạn bất đắc dĩ, yêu một ông thầy là cả một vấn đề. Ba mươi tuổi, hai thế hệ, nguy hiểm hơn an. Thứ tư, trong thời điểm nước sôi lửa bỏng của lớp mười hai, không hẳn khoản chuyện bài vở, thi cử, lại hẳn khoản chuyện yêu đương với thầy, như

vậy là đại nguy. Thi rớt, liệu có yêu đời được chẳng? Không yêu đời làm sao có thể yêu người? Và cuối cùng, cha ông mình thường gọi thầy giáo là sư phụ, nghĩa là vừa là thầy vừa là cha. Tình yêu như vậy tuy không phải tội lỗi nhưng cũng không mấy hợp truyền thống. Gia đình em phản đối là cái chắc!

Em có quen một cô gái qua mạng, bọn em nói chuyện với nhau rất hợp, em cảm thấy thật gần gũi, như thể bọn em đã quen nhau từ trước đó rất lâu rồi. Bọn em nói với nhau đủ thứ chuyện, nhưng chỉ qua điện thoại hay yahoo chứ chưa bao giờ gặp trực tiếp cả. Và rồi đến một ngày, em cảm nhận được tình yêu của mình đã trót trao cho cô ấy và chính cô ấy cũng... Anh BupBe ơi, em có nên hy vọng vào tương lai của một tình yêu gián tiếp với một cô gái “ảo” không anh?

tuananh...@yahoo.com

Mr. BupBe: Tình yêu không bao giờ là gián tiếp (trong trường hợp với người sống), và một cô gái không bao giờ là ảo (trong trường hợp không trong game online). Em nên offline rồi hãy quyết định trao tình. Thân! Game over.

Em đã yêu bạn ấy hơn ba năm rồi nhưng vẫn chưa dám nói, vì em thấy mình không được tự tin khi đứng trước bạn ấy. Có lẽ vì bạn ấy vừa xinh đẹp vừa tài giỏi, còn em thì hoàn toàn ngược lại.

Hiện tại, em không biết mình có nên nói hay không. Xin BupBe hãy cho em lời khuyên...

tinhdonphuong@...

Mr. BupBe: Là đàn ông thì không cần “xinh đẹp” lắm mà đâu tiên cần sự dũng cảm và vững chãi. Cô ấy tài giỏi thì em cũng nên phân đầu có một cái tài cho riêng mình. Em chưa dám nói chỉ vì sợ thất bại, nhưng nếu em không nói gì thì cũng là thất bại. (Khác mỗi chỗ là âm thầm mà thôi.Ặc ặc!) Tiến lên đi, cùng một chút kiên trì.

Anh BupBe ơi, cứ mỗi khi đến Tết là em lại lo, vì Tết là dịp bà con họ hàng gặp nhau và ai cũng hỏi thăm em bao giờ cho họ ăn kẹo (em đã “băm” má ý nhất rồi mà vẫn chưa muốn chuyện chồng con). Vậy nên cứ đến Tết là em lại có kế hoạch đi phượt, vừa vui vừa đỡ phải đối mặt với những câu hỏi không biết trả lời như thế nào. Theo anh, em làm thế có đúng không?

Đỗ Thị H. (Thanh Hóa)

Mr. BupBe: Chắc là đúng, với trường hợp em sợ bóng sợ gió. Theo BupBe, phượt Tết cũng hay nhưng không nên liên tục như thế. Việc hỏi là của người, việc trả lời là của ta. Nếu chưa muốn lấy chồng thì cứ bình tĩnh, lễ phép trả lời họ hàng. Thời đại mới, thái độ mới, cách sống mới mà. Thân mến!

Phụ huynh của mình nghe họ hàng thúc giục đã ra tay làm mô í (mà thực ra là ép buộc) cho mình làm quen một anh hơn bốn mươi tuổi. Chưa gặp nhau lần nào nhưng mỗi lần anh ta gọi điện hoặc nhắn tin là mình lại cúi kính vì bị làm phiền. Vậy mà cuối tuần này anh ta còn định đến nhà xem mặt mình. Làm sao để ngăn chặn cuộc đụng độ không đáng có này hả BupBe?

thocondeokinh@...

Mr. BupBe: Cách tốt nhất là trao đổi luôn qua điện thoại cảm nghĩ của chính chị với anh ấy. Hoặc, nếu cảm thấy an toàn, có thể hẹn gặp (riêng) ở quán cà phê nào đó mà bày tỏ ý nguyện, như vậy thì đỡ phiền (và tốn kém) cho nhiều người hơn.

Mà nhớ đâu gặp rồi chị lại dằn thây thích? Gặp đi rồi kể lại, cho BupBe đâu tư viết cái kịch bản phim truyền hình với!

Bạn thân của mình kết hôn được năm năm, đã có một con gái. Lân nào gặp mình cô ấy cũng than thở những rắc rối trong đời sống vợ chồng khiến mình ngày càng nghi ngại chuyện hôn nhân. Chẳng lẽ cứ cưới nhau xong là tình yêu biến mất trong cuộc sống chung hả BupBe?

xihua...@gmail.com

Mr. BupBe: Không! Trong nhiều trường hợp, nó chỉ biến đi dần dần như miếng xà phòng sau nhiều lần giặt giũ. Bạn gái của bạn than thở là để dụ dỗ nổi niềm, chứ bạn ấy có định ly hôn đâu?! Dù sao đi nữa cũng đừng quá bi quan, bởi trong rắc rối của đời thường, thuyên tình vẫn len lỏi tiến về phía trước, là tốt rồi! Trong trường hợp cụ thể, bạn có thể ra yêu cầu với bạn: “Hãy kể những kỷ niệm tốt đẹp cho mình nghe đi!” Đảm bảo có để bạn nghe và đảm bảo bạn sẽ có thêm trải nghiệm.

Bạn của chị gái em ngày càng thân với em. Em cũng thấy nhớ chị ấy như vài ngày chị ấy không đến chơi với chị em. Nhưng cũng có những lúc, chị ấy đến nhà mà không gặp chị em thì hai chị em chơi với nhau rất vui... Thế có phải là yêu không anh BupBe? Yêu chị ấy chắc là không nên vì chị ấy hơn em bốn tuổi, nhưng mà em năm nay đã hai mươi mốt tuổi rồi mà...

lemlem91...@...

Mr. BupBe: Thân? Yêu? Thân yêu? Từ thân đến yêu là cả một khoảng cách, có khi còn nhiều hơn khoảng cách của việc cách nhau bốn tuổi tính từ chị ấy xuống em. Nhưng thôi, việc nào cứ ra việc

nãy. Em mới hai mươi mốt tuổi, có ai bắt em phải vội vã gì đâu? Cứ từ từ rồi tính. Từ tình thân nếu dẫn đến tình yêu thì cũng có sao. Yêu một chị, cũng có sao, miễn là tình yêu thật sự. Thân. Mến. Thân mến!

Tôi tình cờ gặp M. ở nhà một người bạn (chính là nhà bạn trai của cô ấy), không hiểu sao trong tôi lại xuất hiện ý nghĩ người phụ nữ này phải thuộc về mình. Dù đã cố gắng gạt ý nghĩ đó đi nhưng tôi vẫn không thể ngăn mình tìm cách tiếp cận cô ấy... Liệu tôi có phải một kẻ không phải với bạn mình không?

hoabinh...@...

Mr. BupBe: Đôi khi, tình yêu làm người ta không tử tế. BupBe rất buồn khi phải thông báo với anh như vậy. Dù rằng, để an ủi tâm hồn (tội lỗi, hic!), người ta thường vin vào câu “tình yêu không có lỗi”.

Trong trường hợp tình yêu (từ hai phía hẳn hoi) thảnh thơi, anh vẫn bị mang tiếng, và chắc chắn sẽ mất đi một người bạn. Trong trường hợp mối tình (sét đánh, cộng thêm hội chứng có tiếng nói trong đầu) của anh là đơn phương, thì cái giá anh phải trả còn nhiều hơn: sự lố bịch!

Anh cứ nghĩ kĩ đi nhé!

Anh BupBe ơi, ngày sinh nhật của cô ấy, em tặng quà rồi tỏ tình nhưng cô ấy lại nói hôm đó chưa đúng lúc. Em đợi một tuần sau rồi lại tặng quà và tỏ tình nhưng cô ấy vẫn nói chưa đúng lúc. Em có nên làm tới lần thứ ba hay không? Con gái khó hiểu quá anh nhỉ?

Ấn danh

Mr. BupBe: Ô, thế sau một tuần thì lại là ngày lễ gì mà tặng quà? Nếu không phải ngày lễ gì mà tặng thì đúng là chưa đúng lúc rồi! Nếu em làm lại lần thứ ba thì kịch bản vẫn là tặng quà + tỏ tình ư? E rằng thế thì sẽ quá nhàm chán. Con gái đúng là rất khó hiểu, nhất là trong việc đánh giá một người luôn tặng quà rồi tỏ tình là nhàm chán, nhưng đây lại là sự thực.

Tốt nhất, em nên tìm cách tiếp cận cô ấy thêm để hiểu nhau hơn và để tình cảm sâu sắc hơn (nếu có). Người ta đã từ chối hai lần rồi thì phải hết sức cẩn thận, nếu không là “hết cửa” đấy!

Em mới về cơ quan được năm tháng, đang trong thời gian thử việc nên sắp hay cử đi làm những công việc ngoại giao. Nhưng càng ngày ông ấy càng lạm dụng việc đó cho những mục đích “tình cảm” riêng... Mong anh BupBe chỉ cho cách nào để em hoàn thành nhiệm vụ mà không làm mất lòng thủ trưởng!

hoa...@gmail.com

Mr. BupBe: Đây chính là trò rất phổ biến của những ông quan có máu dê cụ. Họ quăng ra một chiếc thông lọng và thít dằn lại. Trước mặt, em hãy thử làm “mặt lạnh”, nghĩa là việc đến đâu làm đến đấy nhưng không vô nể, nói cười gì hết. Rất nên kèm theo việc ăn mặc hết sức bình thường (như cân đường hộp sữa, ặc ặc!) và không trang điểm. Cũng nên tham khảo ý kiến của một số chị chín chắn, đứng đắn ở cơ quan. Họ biết nhiều thứ lắm... Trước hết như thế đã, đừng vội nghĩ đến việc chuyển cơ quan!

Lần đầu tiên gặp cô ấy, tôi đã bị cuốn hút ngay và không dứt nổi tình cảm yêu mến, dù biết cô ấy đã có người yêu. Tôi đang rất buồn thì bà bác động viên: “Ba mươi chưa phải là Tết, yêu chưa phải là cưới. Can đảm mà chiếm đồn đã có địch cháu ạ!” Tôi có nên làm theo lời bác?

xuzandop14...@...

Mr. BupBe: Tùy tình hình thôi anh ạ. Nếu quan hệ của cô ấy có vấn đề trục trặc và cô ấy cũng thích anh thì đèn xanh sẽ được bật lên. Lúc đó nội công, ngoại kích có thể thành công. Nhưng đèn

vàng hoặc đỏ thì đừng có đựng đầ u vào, vì vừa mấ t công vừa dễ trở thành lô ́ bịch.

Cũng nên lưu ý, nế u đó là người yêu của bạn anh (hay người có quan hệ gia đình với anh) thì trong mọi trường hợp không nên đựng vào. Trừ khi việc của họ đã ngã ngũ xong xuôi. Nhé!

Chú T. là bạn của bồ ́ em, đã ly hôn và sô ́ ng độc thân nhiê ́ u năm nay. Gâ ́ n đây chú â ́ y hay tìm cách gặp riêng em và có những cử chỉ thể hiện tình cảm vượt mức cho phép của quan hệ chú - cháu. Em không thích lắ ́ m nhưng cũng thấ y thương thương. Không biế t em nên xử trí thê ́ nào?

clipone...@...

Mr. BupBe: Không thích lắ ́ m nhưng cũng thấ y thương thương? Xin đừng lẫn lộn, em ơi! Đã yêu thì trăm sông ngàn núi hay vài chục tuổi cũng có thể vượt qua. (Này, nhưng đừng nghĩ là cứ cô ́ tạo ra khó khăn để vượt mới là tình yêu đẹp đầ y nhé!) Nhưng không yêu thì phải kiên quyế t nói: Không! Bạn câ ́ n hiểu rõ lòng mình, nế u chỉ là thương thì nên nhẹ nhàng bảo chú â ́ y: “Cháu không thích thê ́ này, chú ạ!” Thê ́ thôi mà.

Tôi đã thâ`m yêu cô â`y lâu nay, nhưng vì mặc cảm mình còn chưa thành đạt nên không dám ngỏ lời. Hôm qua bắ`t gặp cô â`y đi với một cậu bạn, tôi cảm thấ`y như sắ`p để tuột mắ`t một thứ quý giá. Có nên liê`u lĩnh một phen để cô â`y hiểu được lòng mình không?

qt8ocompor...@...

Mr. BupBe: Đợi đế`n khi thành đạt e rắ`ng đã già. Mà thê` nào là thành đạt? Vậy nên đừng chùng chình nữa. Nhưng, hành động thì vẫn nên “biế`t địch biế`t ta, trăm trận trăm thắ`ng”. Nghĩa là đừng quá sô`t sắ`ng, nên tìm hiểu thêm hiện trạng đô`n địch, hỏa lực thê` nào đã! Trình sát trước khi tự sát! He he!

Em thích anh ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên, mặc dù biết anh đã có người yêu nhưng em không thể ngăn cản được lòng mình. Em còn biết chị kia sắp đi du học, ba năm nữa mới về. Có nên nhân cơ hội này để thể hiện tình cảm với anh ấy không?

ftvconsao@...

Mr. BupBe: Hm... Có nghĩa là em định “đánh lô cô t có địch”? “Địch” thì lại đang di chuyển, việc canh phòng lô cô t bị xao lãng. Tuy nhiên, vấn đề quan trọng ở đây lại là lô cô t có muốn em vào không? Ứng xử với việc này phải hết sức tế nhị, thận trọng, nếu không dễ trở thành lô bịch. Thân mến!

Vừa rồi đám cưới anh trai em, H. về làm giúp tôi ba ngày khiên ở nhà em, ai cũng tấm tắc khen, thậm chí còn xiêu lòng trước sự nhiệt tình hiêm có ấy. Nhưng chỉ riêng em thì không có chút “chao đảo” nào trước cuộc “tổng tấn công” tình cảm đó. Em phải ứng phó ra sao với sức ép từ gia đình?

hoamuoih...@...

Mr. BupBe: “Ăn có mời, làm có khiên.” Có những việc, phải đủ tư cách thế nào đó mới được tham gia. Từ đó suy ra, nếu không muốn bị hiểu lầm, cần hết sức cân nhắc khi bật đèn xanh cho ai đó làm những việc trong nhà mình! Nhưng dù sao thì cũng đã lỡ mất rồi, bạn cần tỏ rõ thái độ, trước tiên trong chính gia đình mình.

Mình chỉ thấy hứng thú chuyện trò, đi chơi với những chàng trai kém tuổi. Khi biết điều này, cô bạn thân phán câu xanh rờn: “Vậy là cậu có xu hướng thích phi công trẻ rồi.” Mình hơi giận nhưng cũng băn khoăn, liệu có đúng thế không?

maytrangnangvang@...

Mr. BupBe: Ôi, đúng thế hay không thì trời có khi còn không biết, làm sao Mr. BupBe hay? Mà sao lại phải băn khoăn nhỉ? Bạn hứng thú như thế thì cứ tự nhiên thôi chứ, có ảnh hưởng gì đến thị trường chứng khoán hay xăng dầu đâu mà lo! Haizz! Có chẳng, điều hơi đáng nghĩ là các chàng trai kém tuổi ấy có hứng thú với bạn không mà thôi. Còn nếu cả hai bên đều thích thì chẳng phải giận ai cả. Làm thôi!

Tuy mới gặp cô ấy lần đầu nhưng tôi rất có cảm tình và muốn tiến xa hơn trong chuyện tình cảm. Khổ nỗi, cô ấy thì trẻ trung, xinh tươi còn tôi đã hơi cứng tuổi, lại ít giao tiếp nên khó bày tỏ quá. Có cách nào giúp tôi không?

Hoàng H. (Hà Đông - Hà Nội)

Mr. BupBe: Ngoài những nhược điểm mà anh kiên quyết phê và tự phê như trên, có lẽ nhược điểm lớn nhất lại là cái anh ít nghĩ tới nhất: sự tự ti. Thật ra, đến được với nhau, sống được với nhau còn phụ thuộc vào rất nhiều thứ, mà tuổi tác chênh lệch hay sự vô nã nhiều hay ít không quá quan trọng đâu anh. Với lại, anh mới gặp người ta lần đầu thì cứ nên nhẹ nhàng, tỏ ra bình thường, chớ nên căng thẳng quá mà khổ, nhé!

Rắc rối thuở còn yêu

Người yêu cũ vừa chuyển về làm cùng công ty với “người đương thời” của tôi. Điều tôi lo sợ nhất là anh chàng “cũ” kia có thể vì lòng đố kỵ sẽ rêu rao những chuyện trước kia với chàng hiện tại. Tôi phải sử dụng biện pháp nào để ngăn chặn nguy cơ này?

Diệu H. (Công ty may ĐG)

Mr. BupBe: Bạn phải đố i mặt thôi, một cách bình thản. Nếu người cũ làm trò đó, bạn sẽ càng thấy mình đúng khi chia tay anh ta. Nếu người mới bị tác động bởi trò đó (điều này cũng dễ hiểu), bạn nên giải thích thật ngắn gọn trên tinh thần “khép lại quá khứ, hướng tới tương lai”. Nếu người mới đòi chia tay chỉ vì *nghe ngóng*, bạn nên xử trí với một chút kiên trì và nhiều lòng tự trọng. Chờ tin tốt!

Tôi năm nay hai mươi chín tuổi, cô ấy hai mươi ba tuổi, bọn tôi quen và yêu nhau hơn hai năm rồi. Cô ấy bảo đợi thêm hai năm nữa mới cưới mà tôi thì muốn cưới trong năm nay vì cũng đã lớn tuổi và gia đình không có ai. Kết quả là cãi nhau và chia tay mấy tháng rồi, nhưng tôi thực sự còn yêu cô ấy...

Quốc Việt (Quảng Trị)

Mr. BupBe: Bạn có biết vì sao cô ấy chưa sẵn sàng không? Hãy nghĩ kĩ thay vì hỏi thẳng. Xa nhau một thời gian cũng là tốt để mọi điều lắng lại và sự chín chắn sẽ đến từ cả hai phía.

Trường hợp xấu là chia tay thật sự, bạn cũng đừng vội đi lấy vợ nhé, không hay đâu!

Em đã có bạn gái rồi, cô ấy rất hay ghen. Trong khi đó, em lại mới quen một cô khác, mà cô ấy thích em ra mặt. Em phải làm gì đây hả anh?

Tuấn B. (Phan Đăng Lưu - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Bị kịch quá em nhỉ? Con gái hiện đại quả là quyết liệt khiến đàn ông chúng mình lảm khi hoảng sợ. Nhưng làm gì là làm sao? Em cần đồ i phó với cái sự “thích ra mặt” của cô gái mới quen? Hay em cần đồ i phó với những cơn ghen của bạn gái? Theo BupBe, cái em đang cần đồ i phó là tình cảm của chính mình. Một cô gái ngưỡng mộ, có thể làm em phồng mũi với chúng bạn, nhưng cái

đó chẳng có gì liên quan đến tình yêu. Quay lại là bờ! (Không phải bờ tường đâu nha!)

Em và người ta cùng nghe` báo. Em yêu cô ấy. Cô ấy quý em. Thế` nhưng nếu em lăm le tiến đến một bước là cô ấy biết ngay và cảnh báo: Để thế` này mới là tình đẹp.

Như anh biết, đàn ông không thể để thế` này mãi được, trong khi bọn em gặp nhau thường xuyên trong những cuộc họp báo. Em phải làm sao?

Bác Cầu (Nghệ An)

Mr. BupBe: Khi phụ nữ cảnh báo về` tình đẹp nghĩa là cô ấy đang nghĩ về`... tình xấu! Hic! Nói như thế` có nghĩa là bạn và cô ấy đang ở một cái ngưỡng rất tế` nhị. Vượt qua ngưỡng đó phụ thuộc vào nỗ lực của bạn, với điều kiện tình của bạn vẫn tiếp tục đẹp. (Khi vượt qua có thể bạn nên hát câu: “Đừng nghe những gì con gái nói!” He he!)

Anh BupBe ơi, em đau khổ quá! Em thấy anh ấy rất có cảm tình với em, em thì yêu anh ấy mãi rồi. Thế nhưng khi anh ấy mời em đến nhà chơi, bỗng em thấy một cuốn sổ, em mở ra, thì ra là nhật ký của anh ấy. Trong đó ghi: “Cô ấy thật dễ thương, nhưng sao cô ấy ăn mặc luộm thuộm quá...” Tóm lại, cô ấy chính là em, và em trong mắt anh ấy hóa ra là vậy!

Em đang muốn dứt bỏ tình cảm với anh ấy vì thấy quá tổn thương khi bị xúc phạm. Theo anh thì nên như thế nào?

Hồ`ng Loan (Nghệ An)

Mr. BupBe: Anh thì thấy thật tệ khi em cứ “bỗng mở nhật ký của anh ấy ra” như thế. Đừng làm thế nữa nếu em còn muốn quan hệ của hai người không bị căng thẳng. Nếu em để lộ chuyện này ra, e rằng anh ấy sẽ lâm vào tình trạng “xì chết” chứ không phải là ngượng nữa. Nên nhớ, có nhiều người ghi chép những ý nghĩ rất bất chợt, thậm chí điên rồ nhất để tự giải tỏa chứ không nên nghĩ đó là cái gì quá nghiêm trọng. Và họ ghi vậy cho chính họ chứ không dành cho bất cứ một ai, vì thế không nên đặt vấn đề “xúc phạm” hay không.

Nhưng cũng có cái hay là em lại biết một nhược điểm của mình trong mắt anh ấy. Lãng lạng khấc phực thôi!

Bỗng một hôm, đang đi đường, em nhìn thấy bạn gái của mình ngồi sau xe máy một người con trai khác, cười nói rất vui vẻ giữa thanh thiên bạch nhật. Em định chạy theo làm um lên nhưng không kịp. Về sau chât vậ n thì cô ấy nói đó là quan hệ đồng nghiệp. Em phải làm gì để làm sáng tỏ thắc mắc này đây anh BupBe?

Hoàng N.N. (Bạch Thông - Bắc Kạn)

Mr. BupBe: May mà cô ấy cười nói rất vui vẻ giữa thanh thiên bạch nhật, chứ không phải giữa đêm hôm khuya khoắt em ạ!

Tình huống em gặp phải cũng có thể cho báo động màu hồng (trong thang bậc báo động của BupBe, đó là cấp đầu tiên). Tuy nhiên em nên bình tĩnh, hay gì cái trò “làm um lên”. Hờ đồ lắ m, chỉ tổ xâu nàng hỏ ta! Nếu em vẫn không thể tin vào lời nói của cô ấy, hãy cứ đợi thêm một thời gian. Cái gì đến sẽ đến. Điều quyết định là tình cảm lâu dài của hai người thế nào chứ không phải vài chiêu kiểm soát và thẩm tra.

Em và cô ấy yêu nhau được sáu tháng rồi. Vừa rồi em gái cô ấy thi đại học nhưng không đỗ, cô ấy rất buồn. Em động viên, bảo cả hai chị em cô ấy là hãy đứng dậy và bước tiếp, đừng buồn nữa. Nhưng cô ấy bảo với em là chỉ biết nói thôi, rồi cô ấy nói lời chia tay. Em cần phải làm gì?

Binhth...@yahoo.com

Mr. BupBe: Hay là bạn phải đến kèm cho cô em học nhỉ? Chưa chắc cô ấy đã muốn thế vì như vậy cũng bao hàm khá nhiều

nguy cơ, chưa biế t chừng em gái vẫn không đỗ đại học mà lại đỗ cái khác. Ấc ặc!

Hoặc giả cô ấy không muố n yêu bạn nữa mà dành thời gian để kèm em học chẳng? BupBe e rằ ng nguyên nhân không nằ m trong việc cô em đỗ hay trượt, mà ở việc khác. Thử tìm hiểu thêm, có thể tình yêu của bạn không được thiế t thực lắ m chẳng (chỉ biế t nói)? Haizz!

Tôi chia tay người yêu ba tháng rồi nhưng vẫn nghĩ nên thăm hỏi, liên lạc. Bất ngờ, chẳng còn cách liên lạc nào có hồ i âm, kể cả gửi thư qua bưu điện cũng bị trả về . Thế là sao hả anh? Tôi phải làm gì?

Lehoangl...@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Có những cách quan tâm không chắ c đã đem lại sự bình yên. BupBe rằ t hiểu anh còn day dứt, muố n quan tâm đế n cô ấy. Nhưng cũng câ n thắ y, anh thăm hỏi, liên lạc với người ta chủ yế u là để yên lòng chính mình mà thôi. Để yên lòng trong những lúc thế này, hãy nghĩ đế n điề u tốt đẹp cho cả hai khi không còn nhau. Và lưu ý đừng uồ ng rượu nhé, hại gan lắ m!

Bạn trai tôi rất nghiêm túc, đạo mạo, bố mẹ tôi rất yên tâm vì tư cách của anh ấy. Riêng tôi vẫn rất băn khoăn chuyện trăm năm vì mỗi lúc tôi gây ra chuyện gì trục trặc dù rất nhỏ thì lập tức, anh ấy lại lên lớp cho tôi một bài dài rất sô t ruột. Có cách nào để anh ấy bớt cái tính ưa dạy dỗ đó đi không ạ?

luongvien...@gmail.com

Mr. BupBe: Bạn trai chị có phải là giáo viên hay quản giáo không ạ? Nếu chưa phải có lẽ nên hướng nghiệp ngay cho anh ấy đến với những nghề cao quý như thế.

Cách tích cực nhất dĩ nhiên là bạn không nên phạm lỗi rồi, nhưng cũng khó vì nhân bất thập toàn mà. Cách tích cực vừa vừa là sản phẩm “bông chớ ng tiế ng ô n” do Mr. BupBe đang nghiên cứu phát triển. Giá cả phải chăng, với bạn.

Người yêu tôi, mỗi lần phạm lỗi với tôi lại buồn khổ, nào nề, tôi không thể chịu đựng được vẻ mặt buồn bã ấy, thương lắm. Nhiều lần anh ấy còn khóc, thế là tội to mà ỳ tôi cũng quên hết và tha thứ ngay. Nhưng nhiều khi nghĩ lại, tôi thấy hình như mình cũng có phần dễ dãi quá... Anh BupBe thấy sao?

cunto@...com

Mr. BupBe: Có lẽ bạn và BupBe đều đứng về một phe, đó là “phe nước mắt”. (“Tôi đứng về phe nước mắt. Hic!”) Tuy nhiên, bạn đứng về phe nước mắt đàn ông, nhưng BupBe lại không, với BupBe, đàn ông có thể khóc và được quyên khóc, nhưng khóc nhiều, khóc lặp lại và còn khóc có điều kiện (khi phạm lỗi) như thế, e hơi có vấn đề.

Vấn đề này rất nhân văn, lại có thêm phần y học, vì BupBe biết có một bệnh mang tên: viêm tuyến lệ. Mô tả: nước mắt cứ lăn chã mà chẳng (cần) có xúc cảm gì.

Em hai mươi lăm tuổi, yêu vài lần nhưng đều thất bại. Mẹ em đi xem bói, nghe bảo em có duyên âm căn phải cắt đi thì mới lấy được chồng. Em không tin nhưng mẹ em suốt ngày bắt em phải đi cùng để lễ bái, không đi thì bà khóc lóc đến phát ốm khiến em lo lắng quá. Làm thế nào để chấm dứt bi kịch này đây?

Huyenlinh1106@gmail.com

Mr. BupBe: Lễ bái, căn cứ lu bù tôn kém thì quả là phiến và có hại, nhưng nếu phải lựa chọn giữa một buổi làm lễ (vừa phải, không rình rang, không tôn kém) và sức khỏe của mẹ thì theo anh, em nên chọn cách thứ nhất. Nhưng nên giao hẹn trước với mẹ: “Con chỉ làm một lần này thôi đây!”

À, nếu yêu vài lần nhưng chưa tiến tới được hôn nhân thì cũng không nên coi đó là thất bại, em ạ! Ai nên khôn mà chẳng dại đôi lần, he he!

Chúng tôi yêu nhau gần hai năm nhưng bạn gái tôi không muốn kết hôn mà chỉ có ý định làm mẹ đơn thân. Tôi không chịu được điều đó, còn cô ấy lại ghét phải sống chung với một người đàn ông. Làm sao để dung hòa đây?

Vũ T. T. (Đông Đa - Hà Nội)

Mr. BupBe: Chắc là sẽ rất khó dung hòa nếu quả thật cô ấy cứ khẳng khái như thế. Vấn đề đặt ra với anh bây giờ là: anh có thích làm bố mà lại không phải là chồng của mẹ của con anh không? Vấn đề này ta bàn sau đã anh nhé!

Lúc nào anh ấy cũng nói yêu em nhất trên đời nhưng hề đến những dịp lễ hay ngày kỷ niệm của hai đứa là lại tìm lý do trốn biệt để khỏi phải tặng hoa, tặng quà. Em rất bức. Làm cách nào để anh chàng buồn “keo con voi” bỏ cái tính ấy đi?

Nguyễn H. (Kỳ Anh - Hà Tĩnh)

Mr. BupBe: Anh ấy của bạn có phải là người quê ở Gabrovo (ở Bulgaria, thường bị châm chọc về tính hà tiện) không? Bạn cũng nên hiểu nỗi khổ của người chỉ yêu bằng lời nói chứ không bằng vật chất tâm thường. Hic! Có lẽ gần đến những dịp lễ hay ngày kỷ niệm mà bạn quan tâm, bạn nên trốn biệt trước cả anh ấy. Nếu bị hỏi, chỉ cần nói: “Thì đằng nào em chả không nhìn thấy anh, nên em đã đi (chơi, du lịch, thăm bạn bè...)”. Đảm bảo có tác dụng.

Cô ấy thi đỗ đại học và đi học xa, còn em chỉ học trung cấp nghề gần nhà. Em chỉ sợ mấy năm sống ở thành phố, cô ấy sẽ thay đổi tình cảm khi có nhiều đối tượng khác vây quanh. Hay là em chia tay trước cho đỡ khổ về sau hả anh BupBe?

Letrung...@gmail.com

Mr. BupBe: Yêu cũng là một cuộc chiến đẫm máu, trong đó quan trọng là chiến thắng chính mình. Sao em chưa gì đã nghĩ đến thất bại như vậy? Chia tay vì lý do lãng xẹt như thế, sau này em sẽ khổ vì cứ day dứt với câu nói: giá như... Đối diện với thực tế đi em!

Em đưa người yêu về ra mắt gia đình, bô em phán một câu: “Đũa mô c đừng cô chòi mâm son.” Bạn trai em đã tự ái bỏ đi không thèm liên lạc một lần, em tuyệt vọng quá! Giận bô mẹ, thương người yêu mà không biết phải làm sao?

yeutuyetvong@...

Mr. BupBe: Đũa mô c giờ có thể chôn ng mô c tức thì, theo một quảng cáo mà anh vừa xem trên tivi. Ngoài ra, muốn đũa không mô c hãy dùng đũa inox! Hic! Đũa tí, cho đỡ căng thẳng.

Bạn trai không liên lạc thì chính em phải đi tìm chứ (hy vọng bạn em chưa bỏ ra hoang đảo). Yêu nhau tam tứ núi cũng trèo... Phụ huynh em tuy không phải là núi, sông hay đèo dốc nhưng hai người phải cùng vượt thôi, nếu thực sự “iu” nhau.

Người yêu tôi đã bí mật tìm hiểu “quá khứ yêu đương” của tôi. Hôm qua cô ấy đột ngột hỏi: “Anh chọn em vì em trùng tên với người cũ của anh, lỡ có nhớ về người ta, gọi tên thành tiếng cũng tiện cả đôi đường chứ gì?” Tôi biết phải trả lời thế nào đây?

Vunga...@yahoo.com

Mr. BupBe: Bạn nên thẳng thốt nói lại với người yêu: “Ôi, em nói ra anh mới thấy sự trùng hợp đấy! Bởi khi gọi cái tên ấy anh chỉ nghĩ đến em thôi!” Lưu ý, cũng không cần quá trang nghiêm khi nói như thế, nhưng tuyệt đối không được để cho cô ấy nghĩ là

đang đùa cợt. Nếu cô ấy vẫn kéo nheo, bạn nên tỏ ra bức mình mà rằng: “Người ta đã quên rồi thì lại cứ nhắc tới là sao?!” Đảm bảo hiệu quả.

Công việc cuối hết thời gian của em nên chẳng có chút thời gian nào để đi tìm nửa còn lại của mình. Bố mẹ giục em ghé thăm và tuyên bố nếu sang năm không cho ông bà đưa cháu bé bồng là không xong. Tết đến là dịp đầu óc được thư giãn sau một năm dài vất vả nhưng em lại phải đau đầu với ca này. Bạn bè em khuyên nên đi thuê người yêu cho qua dịp Tết này?

Hoàng Mi Mi (Q3 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Tất cả những kiểu đồ i phó như thuê người yêu để gặp bố mẹ, thuê bố mẹ để gặp gia đình người yêu, hay tiêu cực đến mức “cho ông bà đưa cháu bé bồng” mà... không cần “nửa còn lại” đều không nên. Bạn cần tâm sự với bố mẹ nhiều hơn và chịu khó lắng nghe các cụ. Cái gì đến sẽ đến. Chúc vui!

Nếu anh ấy bắt gặp hình ảnh nào (dù chỉ mang tính “vớ vẩn”) liên quan đến quá khứ, anh ấy đều phải có nhận xét, bình phẩm cay nghiệt. Tôi có nên moi móc chuyện cũ của anh ấy ra chì chiết cho hả dạ không?

Vân Xoan (Thị trấn Tân - Hà Nam)

Mr. BupBe: Thỉnh thoảng cũng nên, nhưng phải biến tất cả thành chuyện hài hước mới hay. Ngoài ra, khi bị nghe những nhận xét như thế, bạn nên tủm tỉm cười, mắt nhìn xa xăm, đổi phương sẽ chột dạ, cứng hàm.

Em yêu cô ấy hai năm rồi. Những dịp lễ, em thường mua quà tặng nhưng món nào cũng bị xếp vào xó tủ. Ngày mừng Tám tháng Ba này em có nên đưa thẳng tiền cho cô ấy muốn mua gì thì mua không anh?

sihoa...@gmail.com

Mr. BupBe: Nếu em thích chính mình bị xếp vào xó tủ thì nên làm như thế.

Em chia tay người cũ nhưng vẫn duy trì liên lạc với những người bạn chung. Điều này khiến người yêu hiện tại của em rất khó chịu. Khi em giải thích rằng đó chỉ là quan hệ công việc, anh ấy có vẻ không tin, thậm chí còn dọa sẽ “ra tay” với họ. Phải làm sao để dung hòa bây giờ?

Minh Phương (Hà Nam)

Mr. BupBe: Khả năng thứ nhất, “đương kim người yêu” lo ngại em vẫn liên lạc với “nguyên người yêu” thôi. Nếu em vẫn gặp những người bạn cũ, nhưng cho cả anh ấy đi cùng thì chắc chỉ vài lần là chán ngay anh ấy mà. Khả năng thứ hai, “đương kim người yêu” của em hơi bất bình thường, quá giàu trí tưởng tượng. Có lẽ em nên nhờ

BupBe, vốn là một lực đăng huyề n đại môn võ bí truyề n, dẫn đê n gặp anh â y, giới thiệu là bạn cũ xem sao. Ặc Ặc!

Mỗi lâ n nói chia tay thì cả hai đũa đê u thâ y đau khổ, thâ y không thể xa rời nhau, rô i lại tìm cách quay về . Nhưng chỉ đư ợc thời gian ngắ n, nhữ ng mâu thuẫn lại nảy sinh và không chịu đư ợc nổi . Tôi không biế t nên làm thê nào nữa...

Nguyễn Thái (Bắ c Giang)

Mr. BupBe: Chẳng có cặp nào mà không có mâu thuẫn, tuy nhiên, giải quyề t (hoặc sô ng chung với) mâu thuẫn mới là nghệ thuật. Có thể hành xử của hai bạn đê u có vấ n đê nên mâu thuẫn luôn bị đẩy lên đỉnh điểm. Nên ôn tồ n cùng nhau. Ặc Ặc! Kiểu *năm ngày ba trận* này, các cụ còn gọi là *phòng chèo*, kẻ cũng khá thi vị dù hơi căng thẳng. Dù sao cũng đư ợc cái gồ c là (rấ t) yêu nhau!

Chàng nói rằng yêu em, thế mà những lúc em gặp chuyện khó khăn, thất bại, đau khổ thì chàng lại thường (gọi điện bảo rằng) đang ở rất xa, hoặc bận việc quan trọng. Theo anh BupBe, em nên tin chàng nói thật để yêu tiếp hay sớm tìm cho mình chỗ dựa tình cảm ấm áp và thực tế hơn?

maiyeuanh@...

Mr. BupBe: Những lúc cần gần thì lại thích yêu xa. Vậy thì bạn cũng nên... xa.

Anh ấy có biệt tài làm vừa lòng cha mẹ và các em tôi, khiến mọi người ra sức “vun đắp” cho mối quan hệ này tiến tới hôn nhân. Riêng tôi thì không chấp nhận được vài nét tính cách của anh ấy, nhưng mẹ tôi động viên rằng lấy nhau về thì sẽ thay đổi thôi. Liệu có tin được không Mr. BupBe? Cả một con người chứ có phải cái máy tính đâu mà tháo linh kiện cũ ra lắp linh kiện mới vào là chạy ro ro ngon lành?

Thu Phương (Phủ Lý - Hà Nam)

Mr. BupBe: Con người thì rõ không phải là cái máy tính, cái này nhứt trí liên với bạn, nên có những cái khó thay đổi. Xưa các cụ cũng đã có câu: Non sông dễ đổi, bản tính khó dời.

Bổ sung: Anh chàng của bạn rõ ràng khác với cái máy tính. Máy tính thì không biết cách lấy lòng người thân của “đô i tượng”. Anh ấy có thể là siêu máy tính (toán). BupBe hơi bị sợ những người khéo léo kiểu vậy.

Em yêu cô ấy, và khi em hỏi cô ấy có yêu em không thì cô ấy không bao giờ nói yêu, nhưng mọi biểu hiện, hành động thì lại chứng tỏ cô ấy có yêu em, vậy là sao hả anh? Em phải làm gì để cô ấy nói?

Nhân Sơn (Tuyên Quang)

Mr. BupBe: Về mặt tâm lý, có thể cô ấy vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng vào chính mình và tin tưởng vào mối quan hệ với bạn. Về

mặt hành động, có thể cô ấy thuộc loại làm không (thèm) nói, ặc ặc! Trong một số trường hợp, nhất là sau này có lấy nhau, vợ không nói gì là nguy lắm. Bạn nên kiên trì thêm chút nữa. Nếu bạn là cao thủ thì có thể áp dụng liệu pháp số 3. Nhưng thôi, BupBe không khuyên nữa đâu, nguy hiểm lắm!

Em đi đâu anh ấy cũng đòi đi theo, không cho là tức giận nói câu hoặc làm lý ra rất khó chịu. Thậm chí anh ấy còn có kế hoạch chuyển về làm việc cùng cơ quan em (bọn em vốn cùng học một ngành nghề mà). Thực lòng em thấy rất sợ khi lúc nào cũng có anh ấy kề bên cạnh. Hay là em đã khác đi, hoặc đã có gì xảy ra từ anh ấy? BupBe giúp em với!

gaicuaohong@...

Mr. BupBe: Những điều sau đây đã xảy ra: Anh ta trở nên thiếu tự tin, thậm chí nghi ngờ nên quyết định bám sát, diệt (tình) địch. Em cũng đã bớt thích sự xuất hiện của anh ấy và cảm thấy mình bị cầm tù (cũng dễ hiểu thôi, nhất là khi anh ta có kế hoạch xâm lấn tự do khá bài bản). Tình trạng này báo hiệu những khủng hoảng lớn hơn. Nên ngó i với nhau, nói thật những suy nghĩ của mình. Nếu anh ấy vẫn không hiểu thì... chắc chắc... chắc phải tính đến việc thuê vệ sĩ.

Từ khi được người bạn giới thiệu, em rất ưng cô ấy, cô ấy cũng có vẻ chịu em. Chỉ có một điều băn khoăn: em thích đọc sách và xem các môn nghệ thuật, nhưng cô ấy thì hết sức thờ ơ. Có lần cô ấy còn nói: “Đọc sách thì giải quyết được cái gì? Biết làm ăn là được rồi!” Em rủ cô ấy đi đâu cũng được nhưng đi xem tranh hay nghe nhạc là cô ấy không chịu. Anh BupBe ơi, có người nói như vậy về sau nhất định sẽ xung khắc, có đúng vậy không ạ?

Duonghai...@gmail.com

Mr. BupBe: Người đó nói sai, vì thật ra hiện tại đã xung khắc rồi. Nhưng không phải là tuyệt vọng, vì thật ra cặp nào cũng có điểm xung khắc hết, vấn đề là giải quyết ra sao mà thôi. Cả hai cùng yêu văn chương nghệ thuật cũng không có nghĩa là tuyệt vời. Trong trường hợp cô ấy không thích nhưng vẫn tôn trọng sở thích của bạn, ngược lại, bạn cũng không xem nhẹ cô ấy vì “đàn gảy tai trâu” (không có ý gì nha) là tốt rồi. Hiểu, thông cảm (một mỹ từ của chấp nhận, hi hi) là ổn.

Em và cô ấy “tình trong như đã” (nhưng em chưa tỏ tình), bỗng nhiên xảy ra sự cố bất ngờ. Hôm đó cùng đi chơi với một đám bạn, khi ngồi nghỉ, thiếu ughê, phải ngồi ken chặt vào nhau. Thêm vài bạn nữa tới sau, trong đó có M. - một bạn gái chung của hai đứa. Vừa tới, M. cười và nói: “Anh cho em ngồi chung nha!” Tôi chưa kịp phản ứng thì M. ngồi luôn lên đùi tôi. Tính M. vẫn vậy, vô tâm vô tính, mọi người quen rồi, nhưng cô ấy thì không nghĩ vậy. Sau đó cô ấy lạnh luôn với em. Em phải làm sao đây? Em đâu có yêu hay có ý gì với M...

hoanghs@...

Mr. BupBe: Khi một người con gái bỗng nhiên ngồi lên đùi mình, chẳng lẽ lại đẩy cô ấy ra? Hm... Tình cảnh của em khó xử quá nhỉ?! (BupBe xin thành kính phân ưu) Nhưng có lẽ để đồ tượng của em chứng kiến còn hay hơn cô ấy phải nghe lại từ người khác (lúc đó trí tưởng tượng được phát huy thì còn chế t nữa). Em nên chuyển bại thành thắng, cụ thể là chủ động tới gặp, phân trần thật chân thành và nhân đó tỏ tình luôn. Xác suất thành công có thể lên tới bảy mươi phần trăm. Ráng lên!

Em mới được thăng chức trưởng phòng truyền thông của công ty, dạo này công việc của em bận rộn, vì thế không dành được nhiều thời gian cho người yêu. Anh ấy không thông cảm mà tỏ ra khó chịu, nghi ngờ vì em thường xuyên đi sớm về khuya. Em mệt mỏi quá, theo anh có nên dẹp tình cảm sang một bên để phát triển sự nghiệp không?

Ân danh

Mr. BupBe: Nên, nếu như anh người yêu giờ đây đối với em không còn ý nghĩa gì nữa. Còn nếu không phải như thế thì nên kiên nhẫn thuyết phục, giáo dục (í chệch, lộn). Đối với sự nghi ngờ, nên nhẹ nhàng chứng minh, chẳng hạn một số công việc có thể cậy nhờ anh ấy đưa đi, đón về (nên bố trí ít kinh phí để anh ấy trả thuố c trong lúc chờ, hi). Nhưng cũng phải có giới hạn, chẳng hạn việc gì anh ấy cũng đòi tham gia thì hơi mệt đấy.

Tôi có người yêu mới, một cô gái rất dễ thương, sau tôi mới biết, cô ấy có một nhóm bạn trong đó có M. - cô bạn gái cũ của tôi đã chia tay cách đây hai năm. Tình cờ gặp lại, tôi thấy M. có vẻ tức giận, rồi lúc vắng, cô ấy nói riêng với tôi: “Anh thật là to gan, định làm em mất thể diện phải không?” Tôi phải làm sao đây, nhờ cô ấy nói lung tung với người hiện nay của tôi?

Long Thành (Bạn Mê Thuật - Đắc Lắc)

Mr. BupBe: Đúng là oan gia đùng nơi ngõ hẹp. Chẳng có cách nào khác, bạn phải “nữ vận” thôi. Với M. - có lẽ bạn phải thành tâm cho cô ấy hiểu bạn không có ý làm cô ấy tổn thương, chuyện tình của hai người hết rồi nhưng bạn vẫn tôn trọng trên tinh thần hợp tác song phương, hai bên cùng có lợi (í, lộn). Với cô gái dễ thương của bạn (mong rằng không quá dễ... tổn thương), khi không thể né tránh được, bạn phải nói thật chuyện cũ về M., nhưng đừng thật quá, nghĩa là đừng quá chi tiết ấy, phiền lắm! Haizz...

Cô ấy đang học trường múa, nhưng bố tôi lại rất ghét diễn viên múa nên cảm đoán rất ghê. Cô ấy rất ngoan hiền, con nhà tử tế nhưng bố tôi trước đây có quen một cô diễn viên múa không được gương mẫu cho lắm nên ấn tượng. Tôi phải làm sao đây?

traitimmuloa@...

Mr. BupBe: Chẳng có cách nào khác ngoài việc bạn và người yêu kiên trì chứng minh bản chất tốt của chính mình. Ban đầu chắc sẽ khó khăn khi gặp phải những thái độ và những câu nói khó nghe. Nhưng chớ thấy sóng cả mà ngã tay chèo, hãy coi đây là những ghê nh thác đầu tiên thử thách con thuyền tình yêu của các bạn. Bảo trọng!

Anh ấy giờ rất ít nói với em những chuyện trong cuộc sống của anh ấy, hỏi đến thì toàn nói: “Có gì đâu, em biết rồi còn gì!” Khi mới yêu thì chuyện gì cũng nói. Em rất khó chịu, hay là anh ấy đã đổi khác, không còn yêu em nữa?

lanmai@...

Mr. BupBe: Nếu quả thật đã biết thì còn hỏi làm gì, nhỏ? Phụ nữ là chúa hay tò mò và luôn mong muốn chia sẻ, nhưng đàn ông thì lại có những lúc chỉ muốn yên lặng. Phần nào đó, bạn cũng nên hiểu thực hơn, lặng lẽ sẻ chia và hỗ trợ, có thể khi đó anh ấy lại có hứng kể lể với bạn. Còn nếu anh ấy “ít nói” với bạn nhưng lại “nói nhiều” với người phụ nữ khác thì... chắc phải nghĩ đến “bye bye”!

Em và bạn gái đã yêu nhau hai năm và đều muốn xây dựng gia đình. Năm vừa rồi em phải đi học xa nhà, rồi em phát hiện cô ấy có quan hệ với người khác trên mức bình thường. Cô ấy đã thú nhận và nói rất yêu em nhưng vì quá trống vắng nên... Em không tin nổi, quá buồn và thất vọng. Em vẫn rất yêu cô ấy nhưng muốn chấm dứt vì thấy quá nhục nhã. Quyết như thế rồi nhưng em lại không yên được và không làm gì nổi. Em phải làm gì đây?

Hoàng Phương (Bà Rịa - Vũng Tàu)

Mr. BupBe: BupBe hiểu tâm trạng của bạn, thất vọng, bị tổn thương, mất lòng tin... Tuy nhiên, điều rắc rối là bạn vẫn rất yêu

thương cô ấy. Chính vì thế nên bạn nghĩ mà lại không thể làm được như vậy. Theo BupBe thì bạn nên cố gắng lắng lòng, trước hết cần để cho mình có được trạng thái cân bằng đã. Bạn cũng nên nói quyết định này với cô ấy. Khi cân bằng, bạn xem lại mình thực sự đang muốn gì thì hãy làm theo điều đó (thái độ của người khác không quan trọng như bạn nghĩ đâu, quan trọng là chính bạn). Mong bạn sớm vượt qua!

Tôi và cô ấy đã yêu nhau bốn năm rồi, đều là mọi tình đầu của nhau. Những năm đầu rất vui nhưng đến giờ thì thường xuyên cãi nhau. Cô ấy chỉ muốn tôi nhát nhát nghe lời, cảm tôi không được đi chơi với bạn bè, bắt tôi liên tục lên mạng nói chuyện. Không như thế thì cô ấy làm um lên với mọi người khiến tôi rất xấu hổ. Cãi nhau xong tôi chỉ muốn chia tay, nhưng không thể. Làm thế nào bây giờ?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Cô ấy không muốn bạn đi chơi với bạn bè vì lo ngại điều gì? Ghen tuông? Hay chỉ đơn thuần để thỏa mãn tính độc đoán, thích người yêu làm theo ý mình và sẵn sàng làm mọi chuyện để đạt được điều mình muốn. Bạn nên nói rõ với cô ấy là bạn không thích cách hành xử đó và cô ấy cần thay đổi. Vì sao bạn biết đó là sự kìm kẹp mà vẫn chịu, vấn đề này chỉ bạn mới lý giải được. Hay bạn thử xa cô ấy một thời gian, nếu vẫn thấy nhớ sự kìm kẹp đó thì... hết thuốc chữa. Hi hi!

Cô ấy mới ra trường, đang thử việc ở cơ quan tôi. Trong quá trình làm việc với nhau, cô ấy tỏ ra quý mến tôi trên mức bình thường. Có người nhắc nhở tôi nên cẩn thận với những cô nàng tỉnh lẻ đang tìm cách “giăng lưới bắt tình” để ở lại thành phố. Nói thêm, tôi đã hai lần ly hôn, hiện đang sống một mình. Liệu có nên nâng cao cảnh giác để ngăn chặn mưu đồ này?

Vương Nhân (Bắc Ninh)

Mr. BupBe: Có người nhắc nhở? Người đó là ai? Theo BupBe, anh đừng quá tin những lời sàm tấu như rùa. Anh đã ly hôn hai lần, có thể anh sẽ cảnh giác hơn người thường hai lần? Nhưng tốt nhất là cảnh giác với chính mình. Nếu đã không yêu thì đừng đụng vào, sẽ an toàn tuyệt đối. Còn nếu yêu thì xá chi tỉnh lẻ, tỉnh chắn. Thư giãn đi anh!

Người yêu em đã lớn tuổi nên rất khó tính, khắt khe với em từ chuyện ăn, mặc, nói năng và cả các quan hệ khác. Em thấy bức

bộ i quá! Trong khi mọi người trong gia đình em thì ra sức ủng hộ những nguyên tắc đó. Có nên làm một cuộc cách mạng để đảo ngược tình thế không anh BupBe?

Lan Hương...@gmail.com

Mr. BupBe: Nghe chừng em có vẻ đơn thương độc mã quá, làm sao mà chiến được! Cách tốt nhất là mê mẩn, nhẹ nhàng làm những điều mình cho là đúng và không ảnh hưởng đến ai. Khoảng cách thế hệ luôn là điều khó giải quyết nhưng vẫn có thể làm được trên tinh thần trời không chịu đất thì đất phải chịu trời. (Ai là trời đây hả trời? Em tự giải đáp nhé, he he!) Không ai chịu ai được thì chắc phải... Thôi chả nói nữa đâu!

Ba năm rồi, chúng em yêu nhau và có với nhau những kỷ niệm không thể quên. Nhưng bỗng cô ấy nói lời chia tay và thú nhận, trước khi đến với em cô ấy đã thầm yêu một người, người ấy cũng yêu nhưng không nói ra. Nay thì... Và sau mấy ngày thì cô ấy công khai đi với người đó. Giúp em với!

lemh...@yahoo.com.vn

Mr. BupBe: Tình cũ không rủ cũng tới, haizz, nhất là loại tình đơn phương, tình không ngờ ý, tình cách ngăn “bì xò kịch”... nhưng tình ấy có bên không thì lại là chuyện khác. Nhưng thôi, tiếc mà chi (chim rồi bay, em rồi đi), dù sao thì người ta cũng đã thành thực. Trong lúc này, tỏ ra vững vàng và cao thượng là cách ứng xử tốt nhất. Biết đâu người xưa thật vọng quay đầu về... núi. Nhưng

BupBe không khuyên bạn chờ đợi điều gì đâu nhé! Nhỡ đâu lại mất toi ba năm (trở lên) thì phí lắm!

Người ấy và tôi yêu nhau nửa năm rồi nhưng tôi đang là bộ đội nghĩa vụ mà gia đình người ấy lại đòi hỏi người yêu con mình phải có công việc ổn định. Cô ấy cũng ngại, nhiều lúc cứ nói với tôi là nên dừng lại, đi tiếp sẽ không có kết quả gì đâu, nhưng tôi động viên thì lại yêu hơn. Bây giờ tôi phải làm sao?

Hà Hùng (Hòm thư... Bắ c Kạn)

Mr. BupBe: Bạn đang gặp một trường hợp mà (siêu) đồ i tác chỉ nhìn vào hiện tại chứ không (nghĩ) hợp tác lâu dài, hướng tới tương lai. Bạn đi lính nghĩa vụ có thời hạn chứ có đi mãi đâu? Xong nghĩa vụ bạn về kiếm công việc là được mà. Vấn đề là bạn có hướng tới tương lai với con gái nhà người ta không? Hay là xong nghĩa vụ rồi cũng hết nghĩa tình? Người ta lo nhất là điều đó.

Em và cô ấy học cùng lớp đại học, yêu nhau ngay từ năm đầu tiên. Nhưng gần đây cô ấy cứ cặp kè với một anh thành đạt trong nghề, nói là để học hỏi kinh nghiệm. Hai người thường xuyên đưa nhau đi thực tế vài ngày mới về. Em không chịu được khi bạn bè xì xào rằng mình bị “cắm sừng” ngay trước mũi, nhưng em vẫn còn yêu người đó. Nên làm thế nào đây anh?

hoath...@yahoo.com

Mr. BupBe: Có nhiều kiểu đi thực tế lắm. Hic! Bạn nên hỏi thẳng cô ấy, nếu thẳng ngay, cô ấy sẽ dám nhìn thẳng vào mắt bạn mà “giả nhời”. (Rất nhiều cái thẳng. Vấn đề là bạn có đủ thẳng thắn và dũng khí khi nhận câu trả lời khó nghe không đây, trong trường hợp tình cảm đã xoay chiều.) Còn yêu bạn, cô ấy sẽ biết cách giữ danh dự cho bạn. Còn khi không, bạn phải tự giữ cho mình thôi, bằng cách hòa bình và cao thượng nhất có thể.

Người yêu tôi là kỹ sư CNTT, chuyên viết những phần mềm quản lý. Gần đây anh ấy quản lý tôi bằng cách cài đặt chương trình theo dõi vào máy tính xem tôi làm những việc gì. Tôi cảm thấy vô cùng bức bối trong khi anh ấy cho rằng như vậy mới tuyệt đối thuộc về nhau. Tôi phải làm sao để thoát khỏi sự kiểm soát ngớ ngẩn này?

hoaxuan1@...

Mr. BupBe: Khi yêu nhau là bắt đầu mất tự do, nhưng mất hết tự do thì quả là địa ngục. Hơn nữa, khi anh ta làm như thế là không còn tôn trọng bạn. Bạn nên thuê một kỹ sư CNTT (khác) gỡ hết những phần mềm xúc phạm ấy khỏi máy. Nên sớm tỏ thái độ thật kiên quyết, rằng nếu còn làm như thế, bạn có thể gỡ luôn anh ta ra khỏi cuộc đời bạn.

Anh ấy yêu tôi và muốn kết hôn. Hôm đưa tôi về giới thiệu với gia đình, mẹ anh ấy hỏi rât kĩ về ngày tháng năm sinh của tôi, sau đó bà bảo chúng tôi không hợp cung mệnh gì đó, lấy nhau sẽ có đũa gập đại họa. Chúng tôi không tin vào chuyện bói toán nhưng cũng chưa biết làm cách nào để vượt qua thành kiến của mẹ anh ấy...

Nguyễn Thị L. (Thái Bình)

Mr. BupBe: Đây là chuyện rât nhiều đôi uyên ương gặp phải, không vượt qua được để lại mối hận ngàn thu (mùa thu lá không

bay, hic). Phương pháp thường làm là tranh luận và thường xôi hỏng bỏng không. Nên hiểu cuộc chiến giữa duy vật và duy tâm đã kéo dài mấy ngàn năm rồi mà vẫn không phân được thắng bại. Trong khi cuộc chiến giữa niềm tin của bà mẹ và tình yêu của đứa con thì... biết rồi đấy! Phương pháp đúng là thuê một ông thầy (rõm cũng được nhưng phải nhập vai như thật) tiếp cận mẹ chồng tương lai, phán rằng đây chính là lương duyên, không lấy được là chết! Xong liền!

Hồi mới tán tỉnh em, lúc nào anh ấy cũng khen em dễ thương, dí dỏm, thông minh... Đến nay yêu được rồi, anh ấy lại khó chịu, luôn tìm cách lấn át những ý tưởng của em. Sao đàn ông lại giả dối như vậy hả anh BupBe?

meocon@...

Mr. BupBe: Ai bảo em thích những lời khen? Hoặc nhớ đâu giờ đây em cũng bớt dễ thương, dí dỏm... rồi thì sao? He he, đừng tức nhé, thuốc đắng dã tật mà. Tốt nhất em nên giải quyết theo từng chuyện cụ thể, hai bên lắng nghe nhau, ai đúng ai sai rõ ngay. Nên nhớ, mình bạch lý ra lý, tình ra tình thì sống với nhau được bền hơn. BupBe nghĩ anh người yêu em chưa đến mức giả dối, chỉ thiếu kiên nhẫn và tận tâm thôi. Đợi lúc không có gì để tranh luận, thì hỏi anh ấy chính câu này, đảm bảo anh ấy sẽ giật mình, sửa lại ngay.

Em yêu cô ấy, lúc em nói ra thì cô ấy bảo cũng có tình cảm với em nhưng không thể đồng ý được vì sợ tội cô bạn gái thân chưa có người yêu. Em bảo cô ấy, nếu muốn bạn có người yêu thì phải để bạn ấy tự do, đừng suốt ngày ở cạnh nữa. Nhưng cô ấy cứ đi chơi với em cùng cô bạn thân. Em thì chỉ muốn với một mình cô ấy. Giờ em nên làm thế nào đây?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Nên kiên trì một chút, người ta nói như thế thực chất là đồng ý rồi còn gì. Nên hiểu đây là một tiến trình tế nhị. Việc đi chơi với bạn cùng cô kia chính là thông báo: Tôi có bạn rồi, tìm người yêu đi. Nhưng quan trọng hơn - đây là một thử thách với chính bạn - kiểu trả lời nước đôi này đưa bạn vào một bẫy cảnh để các cô ấy “thăm định” bạn đấy. Hãy cẩn trọng với cô bạn kia, vì đó chính là một giám khảo Việt Idol nghiêm khắc đối với bạn đấy! Hi hi! Bình tĩnh và bảo trọng nhé!!

Tôi và cô ấy rất yêu nhau nhưng khi tôi đi làm xa thì ở nhà, cô ấy bắt đầu đi chơi, tụ tập với nhiều người bạn khác nhau. Họ

thường rủ nhau đi chơi xa, rồi ăn uống, nhậu nhẹt. Tôi không đồng ý thì cô ấy nói, em vẫn công khai với các bạn là em đã có người yêu mà. Nhưng rồi có hôm, cô ấy lại kể đã từng nắm tay một người trong khi đi du lịch. Tôi không thể chấp nhận được và tuyên bố chia tay thì cô ấy khóc lóc, nói chỉ yêu tôi... Tôi nói cứng như vậy nhưng sáu tháng qua vẫn day dứt, nhớ cô ấy...

Hoàng Minh (Bình Dương)

Mr. BupBe: Có thể khoảng cách đã làm cho người yêu bạn cô đơn và buồn, từ đó cô ấy có những hành động và thái độ không đúng mực. Như vậy, cô ấy đang không vượt qua được thử thách. Có thể cô ấy chưa học hát trôi chảy bài *Vì yêu* chẳng? Nhưng vì bạn đã yêu nhiều, bạn vẫn quan tâm, khổ thế đấy! Vậy nên kín đáo tình báo xem trong những tháng qua cô ấy như thế nào (có thể qua bạn bè thân thiết và một số người khác). Nếu cô ấy vẫn không có ai thì có thể coi lời hứa của cô ấy là nghiêm chỉnh. Và bạn có thể nói lại với cô ấy sau khi hai bạn đã thỏa thuận với nhau về cách ứng xử.

BupBe à, khi một bạn trai hay nhắn tin, gọi điện rủ mình đi chơi thì có phải người ấy thích mình không? Làm thế nào để phân biệt được? Vì bạn trai ấy toàn rủ mình đến những chỗ chỉ hợp với bạn ấy còn mình chẳng thích lắm.

thoconpretty@...

Mr. BupBe: Chắc chắn là có thích bạn rồi nhưng thích gì ở bạn thì chưa thể rõ được, thế nên người ta mới gọi quá trình yêu nhau cũng là quá trình tìm hiểu. Gia đình bạn có giàu hay có thế lực gì không? Nếu có thì cũng nên nghĩ đấy (tham khảo thêm bộ phim *Người giàu cũng khóc*). Tóm lại, bạn cần quan sát và thử thách xem người đó yêu chính con người bạn hay yêu những điều kiện xung quanh bạn. Vài câu hỏi gợi ý: Người đó có quan tâm đến việc của mình không? Có tình tế để nhận ra cảm xúc của mình đã thay đổi không?... Đừng vội nhé!

Tôi yêu cô ấy rất chân thành, nhưng ba năm rồi cô ấy vẫn không vượt qua được mặc cảm khi tôi là người đã ly hôn. Tôi không còn trẻ và cô ấy cũng đã ngoài “băm”, càng để lâu càng bất lợi cho tôi. Vậy có nên nói: anh và em tạm dừng mối quan hệ trong một tháng, nếu cảm thấy cần có nhau trong tương lai thì tiếp tục mối quan hệ đó, không thì chính thức chia tay?

Hoàng Ngọc (Quảng Ninh)

Mr. BupBe: Không chỉ anh thấy càng lâu càng bất lợi mà chính cô ấy cũng trong tình trạng như thế (ngoài “băm” rồi, hic!). Nhưng giải pháp này chỉ hợp lý khi sau thời gian mà anh đưa ra trong tôi hậu thư, cô ấy vẫn không thay đổi mà anh lại không đau lòng. Bởi, vì đau lòng, anh lại níu kéo thì... hết võ và hết cả thiêng! Anh nghĩ thêm nhé, nếu phải chia tay thì hãy cao thượng mở đường cho người ta đi.

Tôi vô tình mắc lỗi với cô ấy, sau đó đã thành thật xin lỗi và quan hệ được bình thường hóa một thời gian rồi. Nhưng dường như giữa chúng tôi đã hình thành một bức tường cảnh giác từ phía cô ấy. Tôi phải làm sao để xóa bỏ “vết đen” đó?

Trân Chân (Đông Nai)

Mr. BupBe: Bật mí với bạn, phụ nữ luôn cảnh giác (dù họ luôn nhấn mạnh sự cả tin, sự lơ là, sự ngây thơ mà ông trời phú cho họ rất ít). Chẳng qua giờ đây bạn vấp phải chuyện và luôn lo lắng (sao thế nhỉ?) nên cảm giác về “vết đen” cứ lớn dần. Xin nói luôn chẳng có cái gì đã xảy ra mà lại có thể xóa hết được, điều cần làm là sống trong hôm nay và ngày mai cho tốt đẹp. Thả lỏng cơ bắp đi, anh bạn!

Em làm ở hãng mỹ phẩm, thỉnh thoảng có hàng dùng thử em lại mang về cho ông anh trai đi tặng bạn gái. Gần đây do sơ suất, em không bóc tem “Dùng thử không bán”, chị ấy đã nổi giận và quyết định “tuyệt tình” với anh trai em. Em ân hận quá...

cavangdeokin@...

Mr. BupBe: Tuyệt tình vì chữ “dùng thử”? Có thể lắm! Chị kia nổi giận chắc vì nghĩ đó là trò chơi xỏ, và chắc đang đau đớn (trong đầu) và đau khổ (trong tim). Chắc chị ấy đang suy diễn (Anh ta đang yêu thử mình chẳng? Mình mà là thứ hàng dùng thử à? Láo

thật! v.v... và v.v... Hic!). Với tình huống thế này, nói loanh quanh là không xong. Ngoài việc anh trai em phải xin lỗi nhiệt tình, em nên kín đáo tìm gặp chị ấy mà giải bày. Phụ nữ với nhau, chắc sẽ ổn.

Người yêu tôi rất thích tự làm những đồ dùng như khăn len, găng tay, mũ... Tôi có đến bảy cái khăn cô ấy đan tặng nhưng không dám quàng. Không dùng thì cô ấy giận, mà dùng thì ai cũng hỏi sao mua đồ xấu thế. Tôi không biết xử lý ra sao nữa...

nguyenmyme@...

Mr. BupBe: Khô! Chắc là cô ấy bị ảnh hưởng bởi bài hát *Chiếc khăn gió ấm* rồi, hic hic! Theo BupBe, chắc là bạn chưa hiểu được cái hay của những đồ làm bằng tay. Để tạo sự khác lạ, bạn nên dùng một lúc hai hoặc ba cái khăn (đương nhiên do cô ấy đan), kiểu thời trang này chắc chắn sẽ khiến đám đông choáng và không dám hỏi nữa. Bạn gái của bạn có thể cũng choáng và không cho bạn quàng khăn nữa. Hi hi!

Em tuổi chuột còn cô ấy tuổi mèo. Về phía gia đình em thì không nói gì nhưng bên gia đình cô ấy thì lại rất nặng nề về việc này. Cô ấy cũng nhiều lần cãi nhau với mẹ nhưng mẹ cô ấy vẫn rất cương quyết. Em rất buồn và phân vân. Đã có lần em bảo gia đình cô ấy là hai tuổi như thế nếu thiệt gì thì em chịu hết (mèo ăn thịt chuột mà, đúng không?) nhưng mẹ cô ấy vẫn không nghe, thế là sao BupBe nhỉ?

Ấn danh

Mr. BupBe: Với mẹ cô ấy thì cũng không thể chỉ lý luận là xong. Kể cả việc lý luận theo kiểu sinh học (con này ăn con kia, ka ka!). Một chiêu độc là: người mê tin thì tin lời thầy bói, các bạn có thể tìm một thầy bói nào đó phát ngôn có lợi cho các bạn hay không. Cũng nên tìm vài ví dụ về những cặp vợ chồng tuổi mèo - chuột mà vẫn sống hạnh phúc để làm “chứng cứ”.

Bố em mất sớm, mẹ lại chỉ có mỗi em. Giờ em đã có người thương nhưng xem ra người ấy không thể ở rể được. Em khó nghĩ quá, nhất là khi có người nói với em rằng làm gì thì làm nhưng đừng để cho mẹ mày phát bệnh vì mày kéo sau này lại ân hận đó. Em phải làm gì bây giờ?

Ẩn danh

Mr. BupBe: Thế nếu em cứ ở vậy bên cạnh mẹ thì mẹ khỏe như vâm? Hãy tỉ tê cùng mẹ đi, và cũng đừng quên tỉ tê với anh ấy. Với lại, đừng đặt vấn đề nặng nề theo kiểu “ở rể”, chỉ là “chúng mình lấy nhau và quan tâm đến mẹ” thôi mà. Rồi đâu sẽ có đó.

Năm năm trước em yêu một người nhưng người đó không chấp nhận tình cảm của em và hai người chỉ là bạn. Giờ em lại yêu một người bạn thân của người đó và muốn kết hôn cùng cô ấy. Kẹt nỗi là khi cô ấy nghe chuyện xưa thì lại phân vân và bảo muốn chia tay. Em đã giải thích với cô ấy rất nhiều nhưng vẫn không ăn thua, em bảo cô ấy hỏi bạn sẽ rõ nhưng cô ấy nói là ngại lắm... Em phải làm thế nào bây giờ?

xuongronggai...@gmail.com

Mr. BupBe: Em phải chứng minh thôi, bằng cách nào đó cùng cô ấy, đến một nơi nào đó (đồng người & tình cờ, ặc ặc) gặp cô cũ. Và cô ấy sẽ thấy giữa hai người chẳng có gì đặc biệt (đàn bà là thích kiểm nghiệm lắm, nghe chưa!). Trong trường hợp vẫn không tin, hmm... có lẽ em phải nói khó với cô cũ. À mà thôi, đừng! Cứ nên giữ thái độ cũ. Nếu cô gái của em yêu em thật thì dính tí bạn cũ có là gì. Nhưng nghĩ vậy mà đừng biểu hiện ra vậy nhé! Hi hi!

Nhà em theo đạo Thiên Chúa nhưng nhà anh ấy thì theo đạo Phật, mà anh lại là con trai duy nhất trong nhà. Khi biêt gia đình không chấp nhận em, anh ấy liền nói lời chia tay. Em biêt anh ấy rất thương em nhưng sao lại đưa ra quyết định như vậy mà không cùng em giải quyết? Thậm chí không gặp mặt để nói lời chia tay mà chỉ nói qua điện thoại? Em thì rất yêu, không muốn mất anh ấy. Vậy bây giờ em phải làm sao, Mr. BupBe giúp em với!

lanhoang@...

Mr. BupBe: Em cần gặp anh ấy xem anh ấy còn quyết tâm hay không? Trong chuyện này, Chúa và Phật không bao giờ ngăn cản,

chỉ có lòng người cách ngăn. Nếu anh ấy quá mê m yêu mà mất hết cả nhuệ khí thì chắc em cũng chỉ còn cách hết thương anh ta mà thôi. (Tiếc gì chứ? Hic hic!)

*Rất nhiều lần, anh ấy đang ngủ i trong nhà với em nhưng
hễ nghe điện thoại thì lại bảo đang đi một mình ngoài đường. Lần
gần đây nhất, vì không chịu nổi kiểu xúc phạm đó, em đã đứng
dậy bỏ đi. Vậy là anh ấy giận, cho rằng em hành động thiếu văn
hóa. Không lẽ anh ấy cư xử như vậy thì được coi là lịch sự?*

cuncongaugau@...

Mr. BupBe: Sao lại thế nhỉ? Chắc anh ấy muốn thể hiện sự đơn côi nào đó để khơi gợi điều gì đó với phía bên kia? Một, hai lần thì cũng có thể coi là sự vô tình trong câu chuyện, nhưng nhiều lần thì không thể chấp nhận. Bạn nên nói rõ lý do mình bỏ đi và hỏi rõ anh ấy vì sao lại làm như thế. Câu trả lời của anh ấy sẽ giúp bạn quyết định. Thân mến!

Có lần, một người bạn gọi nhầm cô ấy là H. (tên bạn gái cũ của tôi). Từ đó, mỗi khi đi đâu với tôi, ai đó hỏi tên, cô ấy đều bảo: “Cứ gọi em là H.” Tôi rất mệt mỏi với kiểu cố chấp và cách trả thù dai dẳng này nhưng chưa có biện pháp xử lý. Mong BupBe mách nước...

hungcuong81...@...

Mr. BupBe: Chưa biết ai mệt hơn ai? Bạn với “ký ức H.” và bạn gái với “trả thù H.”. Suy cho cùng, sự mệt mỏi của bạn là điều cô ấy muốn. Vậy hãy vui lên (dù là giả tạo, hic hic!@#!%). Đảm bảo khi cô ấy thấy hành hạ bạn không thành sẽ phải thu chiêu. Cũng nên áp dụng thêm phép thả lỏng lợi tinh thần bằng cách nghĩ: may mà đó mới là sự gọi nhầm của người bạn chứ chưa phải cú gọi nhầm tên của chính bạn.

Cô ấy ngày càng ghen tuông nhiều hơn, dù tôi chẳng có gì khuấy t t. Hôm rồi, cô ấy nặng lời với tôi chỉ vì “sao anh nhiều kinh nghiệm thế”. Chẳng lẽ tôi có lỗi khi nhiều hơn cô ấy vài đoạn đường đời? Hay có phép màu nào khiến tôi ngây thơ trở lại?

zzza0321...@gmail.com

Mr. BupBe: Phép màu nào dành cho anh? Chẳng có đâu! Mà sao anh lại mong muốn có sự ngây thơ? Nên nhớ rằng khi ngây thơ ta phiến toái lắm (mà ta còn không biết cơ! Hic hic!). Mà cô ấy chưa chắc đã thực sự thích một người ngây - thơ - không - biết - gì! Vẫn đề ở đây đúng như anh nghĩ, chỉ là ghen tuông (với quá khứ của anh). Thôi anh cứ giữ lấy kinh nghiệm của mình và nói với cô ấy rằng anh đã quên hết mọi thứ. Nhé!

Công việc của em hằng ngày phải tiếp xúc với nhiều người, trong đó có cả những người không mấy tốt đẹp. Em đã luôn cố gắng để hài hòa mối quan hệ giữa mình và họ, nhưng dạo này anh ấy bỗng dưng nghe những tin đồn xấu rồi hặc hởi em. Em rất hoang mang, không biết nên chọn cách hành xử thế nào...

Bình Trâm (Tp. HCM)

Mr. BupBe: Bạn ít nói chuyện với người yêu về công việc đúng không? Vậy nên anh ấy mới bị bất ngờ. Để giải quyết cá p bách, bạn nên bình thản giải thích ngắn gọn, đi thẳng vào bản chất vấn đề. Để giải quyết lâu dài, bạn nên tâm sự với bạn trai nhiều hơn về công việc của mình (nhưng đừng lan man, vì đàn ông hay chán loại chuyện này). Nếu có thể, cho tiếp xúc với vài đối tượng, đảm bảo hiệu quả ngay.

Tôi và anh ấy yêu nhau gần ba năm, tưởng như đã hiểu nhau đến từng hơi thở. Vậy mà những ngày gần đây, hễ nói chuyện với nhau (kể cả qua điện thoại hoặc chat), anh ấy đều bắt bẻ tôi từng li từng tí. Tôi không hiểu nổi tại sao nữa. Hay là anh ấy đã có người khác và đang tìm cách gây sự để chia tay?

Miên Thảo (Đông Nai)

Mr. BupBe: Để gây sự, người đàn ông có nhiều trò nhưng ít khi họ chọn phương pháp rắ c rồi như thế. Nhiều khả năng là anh ấy ám ức vì cách nói năng hay xử sự của bạn (và dồn nén trong gần

ba năm chẳng? Hic!). Có lẽ một mặt bạn xem lại cách xử sự của mình, và nên lựa chọn lúc nào thoải mái, thử hỏi anh ấy đang âm ỉ ức điều gì. Nếu anh ấy không thể nói thẳng ra, lúc đó mới là có chuyện.

Tôi yêu anh ấy nhưng không chịu nổi cái kiểu anh ấy liên tục gọi điện, nhắn tin hỏi han tôi đang làm gì, ở đâu. Không hiểu đó có phải là để kiểm tra không anh BupBe nhỉ? Có lần tôi bảo sao cứ hỏi liên tục thế, để em còn làm việc thì anh ấy lại bảo: Anh nhớ em thì mới làm thế. Chẳng lẽ nhớ cũng là tội lỗi. Em cần làm gì bây giờ?

Lam Huyền (Quảng Ninh)

Mr. BupBe: Nhớ thì không phải tội lỗi nhưng quá rầy rầy thì cũng là một thứ gần với tội lỗi. Anh ấy nhớ em nhưng toàn vào lúc em bận bịu thì quả là anh ấy không được tế nhị lắm. Về việc “kiểm tra” em hỏi, BupBe nghĩ có thể lắm. Phương pháp đầu tiên em nên áp dụng là dịu dàng trả lời anh ấy: “Em đang làm việc, trưa (hoặc cuối giờ chiều) anh gọi cho em nhé!” Đừng đi vào mô tả đang làm gì, ở đâu, rách việc lắm, mà lại tạo thói quen cần vắn. Hic...

Cô ấy luôn bày ra đủ trò, thông qua mọi đồ i tượng để “thử thách” tôi. Lúc đầu tôi còn chưa biết, đến khi biết đó là “nghịch vụ” do cô ấy tạo ra thì tôi thấy rất mệt. Định nói với cô ấy thì lại sợ cô ấy suy diễn ra việc khác. Khó xử quá!

vdvvuotkho...@gmail.com

Mr. BupBe: Bạn sợ cô ấy suy diễn như thế nào nhỉ? BupBe thử đưa ra vài phương án nhé! 1. Ôi, anh ấy biết rồi, từ nay mình mất vũ khí bí mật rồi, làm sao “quản lý” được đây? 2. Mình có trò chơi trí tuệ hay như thế, anh ấy lại biết, mất hứng quá! 3. Ô, cái lão này sao lại tinh quái thế nhỉ, bực thật! Sao lại nhiều kinh nghiệm đồ i phó thế chứ? 4. và 5...

Cũng có thể bạn sẽ nói ra trong bức tức, rằng thôi đừng thử với thách nữa! Nhưng đó chính là cách đỡ nhất. Có lẽ nên duy trì việc này như một trò chơi trí tuệ (mang chất 007, ha ha!) cho cô ấy vui vì được yên tâm, và trí óc lại luôn được vận động.

Người yêu cũ của anh ấy định cư ở nước ngoài mới về thăm nhà, tôi biết ngay nhưng anh ấy lại không biết là tôi biết. Anh ấy và cô kia có gặp gỡ (tôi cũng biết rõ họ chỉ nói chuyện công việc, thăm hỏi chung chung). Dù vẫn trong vòng kiểm soát nhưng tôi vẫn rất tức vì thấy anh ấy giấu giếm. Tôi nên làm gì?

Hồ ng Loan (Bình Dương)

Mr. BupBe: Có những việc khi đã kiểm soát được thì không nên làm to chuyện thêm nữa, thế mới là đại cao thủ, he he! À, mà BupBe nể chị quá, có vẻ như nhắt cử nhắt động của anh ấy đều không qua được mắt chị?! Còn nếu chị lo lắng sự việc đi ra ngoài quỹ đạo thì nên làm như vô tình hé lộ việc chị đã biết cô kia trở về, khiến anh ấy giật mình là đủ. Thân!

Chúng tôi yêu nhau khá lâu rồi, hôm nọ sinh nhật tôi, anh ấy chẳng tặng gì, thậm chí còn ở cơ quan tới rất muộn trong khi tôi chỉ muốn hôm đó hai đứa đi đâu đó chơi vui vẻ, lãng mạn. Tôi tỏ ra giận dỗi thì anh bảo: “Có còn ở thời tuổi xanh tuổi hồng bay bổng nữa đâu!” Tôi buồn quá và chợt nhận ra mình bây giờ cười cũng được mà không cũng được. Sao thế anh BupBe nhỉ?

Nguyễn Thúy Hồ ng (Nha Trang)

Mr. BupBe: Khi máy tính chạy chậm quá, người ta phải dùng chức năng refresh hoặc restart hoặc đổi máy tính khác cấu hình oách hơn. (Ặc ặc! Chết, không có ý gì đâu nha!) Mọi tình của bạn đang

dâu cũ mòn măt rô i. Nên bút anh ấy khỏi công việc, quan trọng hơn, cần bút anh ấy khỏi suy nghĩ cồng nhắ c kia. Nếu đã sử dụng hết các kiểu “re” vẫn không xong thì... Ôi, chán nhĩ, thôi chả nói nữa!

Qua chuyê n đi công tác cùng nhau, K. tỏ ra thích em. Mặc dù em nói đã có người yêu nhưng hình như điê ù đó càng làm K. muố n chứng tỏ bản lĩnh đàn ông. Ngày nào anh ta cũng gọi điện hoặc lâ y lý do công việc để đê n cơ quan gặp em. Làm the nào để triệt tiêu kế hoạch “đẹp trai không bắ ng chai măt” này hả anh BupBe?

hoangso138...@...

Mr. BupBe: BupBe cho rằ ng chai măt không phải bản lĩnh đàn ông. Dĩ nhiên, yêu là quyê n của mỗi người, nhưng làm phiê n người khác thì là thiê u văn minh. Nếu lơ anh ta đi mà vẫn không ổn thì có lẽ bạn nên triệu anh người yêu của bạn đê n cơ quan (đón bạn chẳng hạn) đúng vào lúc “chàng chai” kia xuấ t hiện. Nếu vẫn chưa ăn thua thì có lẽ phải báo bảo vệ, vì hình như chức năng của bảo vệ là không cho những người không có phậ n sự vào cơ quan. Hic!

Tôi rất tin tưởng cô ấy vì chúng tôi yêu nhau khá lâu rồi. Cách đây mấy ngày, tự dưng cô ấy hỏi: “Những lần em nói đang đi “lên rừng” nhưng thực ra là em “xuống biển”, anh có biết không?” Tôi giật mình nhớ lại, hình như số lần “xuống biển” của cô ấy cũng hơi nhiều. Tôi hoang mang quá anh BupBe ạ! Làm thế nào để kiểm soát được chuyện này?

phidaoyeu luoc@...

Mr. BupBe: Khi cô ấy nói thế thì: 1. Cô ấy đang gián tiếp nói rằng, anh thờ ơ với em quá. 2. Em đang phân vân giữa “biển” và “rừng”, anh “người rừng” kia, có biết không? 3. Trông cái mặt tự tin ghét chưa kìa, khuôn mặt lên cái cho vui! Tóm lại, mẫu số chung ở đây vẫn là: đừng tự tin quá như thế, nên quan tâm thêm nữa đi! Cũng không nên quá hoảng, không có gì nghiêm trọng đâu, vì khi cô ấy muốn giấu đi điều gì thì đương nhiên sẽ không nói ra. Ứ tìm một tí cũng vui mà!

Bạn gái tôi làm công việc phải giao tiếp rộng nên thường tắt điện thoại khi hết giờ làm việc, chỉ dùng một số máy cho người thân, trong đó có tôi. Gần đây tôi nhận thấy cô ấy có những cú gọi rất bất thường vào số máy “nội bộ” kia. Theo tôi cảm nhận thì người gọi đang ở nước ngoài. Hỏi thì cô ấy chỉ cười trừ rồi lảng sang chuyện khác. Tôi vô cùng khó chịu mà chưa biết nên xử lý thế nào.

laq134...@...

Mr. BupBe: Cười trừ à? Hơi nguy đấy. Nếu là người thân cùng huyết thống thì có gì phải cười trừ nhỉ?! Hay là anh nên đặt vấn

đề` tự khai trừ mình ra khỏi cái danh sách người thân đó xem cô ấy sẽ như thế` nào. Hic!

Khi anh ấy hỏi: “Em đang nghĩ gì thế?”, em nói thật suy nghĩ của mình ra thì anh ấy tức giận gâ`m lên: “Suy nghĩ cái kiểu gì mà kỳ cục thế`, hả?” Em vừa sợ vừa bực mình. Chẳng lẽ em phải nói ngược lại điề`u mình nghĩ để anh ấy vui lòng?

chimsao452...@...

Mr. BupBe: Bạn trai của em chắc là có xu hướng muố`n nghe những gì hợp với ý anh ấy (tiế`c thay, cái này thì rấ`t nhiề`u người, cả trai lẫn gái đề`u có). Nhưng cũng có thể do em diễn đạt suy nghĩ của mình “mộc” quá nên hơi khó nghe chẳng? Bởi cũng chỉ một sự vật, sự việc thôi nhưng có rấ`t nhiề`u kiểu diễn đạt. Con mèo chẳng hạn, nó có thể là “miu”, là “tiểu hổ”, là “ngoao ngoao”... Con chó thì có thể là “cún”, “khuyển”, “cẩu”, “câ`y”, “gâu gâu”... (hi). Đó là chưa kể, “miu xinh” thì khác hẳn với “mèo béo”, và “cún yêu” thì khác hẳn với “cẩu cau có”...Ặc ặc!

Cứ mỗi lần đưa em đi qua phố ND, K. lại kể một câu chuyện liên quan đến những kỷ niệm cũ. Tôi qua, khi K. vừa bắt đầu giai điệu đó, em đã yêu cầu cậu dừng xe lại và bỏ về với lời nhắn: “Tôi không thể tham dự cuộc chơi chung có cả ba người như thế được!” Em làm vậy có đúng không? Em và K., ai quá đáng hơn trong chuyện này?

songtu3110...@...

Mr. BupBe: Dĩ nhiên, K. như vậy là thiếu trách nhiệm rồi. Nhưng sao bạn không nhắc anh ấy ngay khi những “giai điệu” ấy vừa mới cất lên lần đầu, mà lại cứ nhìn để rồi phải phản ứng mạnh mẽ đến như thế? Hy vọng khi K. nhận ra sự vô duyên của mình và xin lỗi bạn thì mọi chuyện giữa hai người lại tốt đẹp. Nói chung, sau này nên tránh cái phố ND ấy ra thì hơn.

Sau khi “đường ai nấy đi”, cô ấy liên tục rêu rao thông tin là mình mắc bệnh về giới tính, rồi còn nói thời gian qua mình mượn

cô ấy làm bình phong che mắt thiên hạ về tình trạng bất lực. Mình vừa xấu hổ vừa bức với cách xử sự kỳ quái đó. Phải làm sao bây giờ?

hlxu...@...

Mr. BupBe: Chẳng lẽ lại lên báo thanh minh? Mà bạn có phải sao giải trí đâu mà được các báo lá cải săn đón? Hay thuê quảng cáo, hi hi, giá cũng khá đắt đấy! Bạn nên mừng vì “cháy nhà ra mặt chuột”, người như thế không đáng để bức đâu. Còn xấu hổ ư? Bạn không thế thì có gì phải xấu hổ. Nên làm theo ca sĩ, diễn viên X khi gặp việc tương tự (theo tựa một bài báo nọ): hlxu... vững vàng trước tin đồn!

Em được D. đưa về giới thiệu với gia đình, mẹ anh ấy có vẻ sững sờ khi vừa nhìn thấy em, suốt buổi hôm đó bà không nói năng gì. Sau này tìm hiểu qua người quen, em mới biết vì trông em rất giống bạn gái cũ (đã phụ bạc anh ấy sau năm năm yêu nhau) nên bà ấy mang tâm lý đề phòng. Em thực sự thấy rất buồn mà không biết nên xử sự ra sao...

Thongoc12345...@...

Mr. BupBe: Em giống bạn gái cũ? Hm, ca này lạ đây. Thông thường thì người ta tìm đến sự thay đổi, phong phú chứ nhỉ? Nhưng thôi (sao mình lại tiết lộ ra thế nhỉ? Hic!), em cũng đừng để ý làm gì, rồi chính mình lại lạc vào sự suy diễn, so sánh vì thực ra không ai giống ai đâu. Với bà mẹ, em cứ bình thường như không biết gì và

lặng lẽ thể hiện những điểm tốt nhất của mình ra, đặc biệt là sự chung thủy (phần xấu xa thì... từ từ. He he!).

Mỗi lần tôi đi công tác đều mua quà tặng G. Khi nhận quà, cô ấy đều tỏ ra rất thích thú, cảm động. Vậy mà hôm qua tôi được người bạn gái thân của G. tiết lộ là cô ấy chỉ “diễn” thế thôi, thực ra rất coi thường tôi và đánh giá những món quà như một thứ rẻ mạt, không đáng quan tâm. Tôi buồn quá...

vqt142...@...

Mr. BupBe: Này, bạn gái thân của G. có đang thích anh không đấy? Nếu không phải như thế, thì chỉ có hai cách: 1. Anh nên đi công tác ngay về Lục Yên - Yên Bái, nơi có đá đỏ ruby rồi mua về. (Đá đỏ à! Chứ còn cái gì nữa! Nếu có nhiều tiền! Rồi tính tiếp ngay điểm đến tới, nhé!) 2. Nếu nhà không có điều kiện, và/hoặc lòng tự trọng lại đang nổi dậy (hy vọng là anh đang như thế) thì nên thôi mua quà, và cũng thôi gặp cô ấy luôn cho lành.

Người yêu em kém em bốn tuổi, chúng em yêu nhau hơn một năm rồi, cảm thấy rất hợp nhưng em không dám dẫn H. về giới thiệu với ba mẹ vì sợ ba mẹ chê là “yêu trẻ con”. Thực ra thì H. rất chừng chạc, đàn ông. Anh BupBe có chiều gò mách em với, hic!

flygirl46...@...

Mr. BupBe: H. đã đẻ rầu chưa? Nếu chưa, nên đẻ. Cũng nên tìm trang phục trông... thêm tuổi. Mà cũng không nên nghiêm trọng hóa việc giới thiệu. Mới đây u cứ đẻ n chơi bình thường đã, để ba mẹ quen quen đi rồi nói sau. Nếu quả thật H. “rất chừng chạc, đàn ông” như bạn nói thì đã thả ng được trên một nửa rồi. Thân mến!

Em đã yêu anh ấy gần ba năm, mới đây em phát hiện ra rằng anh ấy chỉ coi em như một thứ “lấp chỗ trống” trong trái tim tổn thương nặng nề sau khi chia tay mối tình trước. Em rất buồn và cảm thấy bị xúc phạm. Liệu nào em yêu người ta thành thật như vậy mà lại bị coi rẻ đến thế?

Thu Hồng (Nam Định)

Mr. BupBe: Hm... Người ta có thể cần “lấp chỗ trống” tới ba năm sao? Hơi tò mò nhưng vì sao em phát hiện ra điều đó? Không phải anh ấy tự nói ra chứ? Hay ai đã “tư vấn” cho em? Theo BupBe thì những vấn đề to lớn nhưng mông lung kiểu thế này không nên để trong lòng, rất nguy hại. Em nên nghĩ lại xem hằng ngày anh ấy

đôi xử với mình như thế nào thì chuyện đỡ rõ ràng hơn. Cũng nên lựa lúc thích hợp nói chuyện rõ ràng về “người cũ” của anh ấy.

Cô ấy là người khá dễ thương, dễ gây cảm tình với người khác. Nhưng có lúc cô ấy lạm dụng sự quyến rũ của mình khiến tôi không hài lòng. Cô ấy đang là người yêu của tôi mà lại cứ đóng đũa với người đàn ông khác, thật không thể chịu nổi! Phải làm sao?

quyettienp@...

Mr. BupBe: Bệnh này khó chữa lắm, mà báo trước là ngày càng nặng thêm nữa cơ! Thuộc đã ngất, nên thẳng thắn một lần, ngay khi cô ấy có biểu hiện (nhưng chỉ nên đóng cửa bảo nhau, đừng làm mất mặt người ta ở chỗ đông người). Nếu cô ấy vẫn không chừa và anh vẫn “thật không thể chịu nổi” thì nên chia tay. Ngoài kia thiếu gì gái ngoan?

Anh ấy là người nghiện màu sắc và lại thích sự sành điệu. Thế rồi anh ấy đi mua mười lọ sơn móng tay rồi lần đầu đã thể hiện tác phẩm bằng năm màu trên chân, tay của em. Mới đầu em cũng thích thú, nhưng đến khi đi làm thì đồng nghiệp nhìn em như “sinh vật lạ”. Em rất ngượng, muốn xóa đi mà lại sợ người yêu phật lòng. Biết làm thế nào bây giờ?

tongdat...@...

Mr. BupBe: Năm màu là ngũ sắc, cũng ghê đấy! Ba màu thì... tam thể, hic! Thật ra vẫn đẹp không phải quyết định ở chỗ nhiều màu hay không. Nếu quả thật em cũng thích thì sợ cái nhìn của người đời? Nhưng nếu thấy gò gợn thì nên nói với anh ấy, đại loại: “Đồ anh vẽ cho em chỉ một màu mà thật là độc đấy?!” Kiểu khích tướng ấy khá được việc. Cũng nên bảo anh ấy thử vẽ năm màu lên các ngón tay của... anh ấy. Cho đương sự được dịp trải nghiệm, đảm bảo sợ!

Bạn bè anh ấy thỉnh thoảng lại gọi nhầm tên tôi bằng tên người cũ của anh ấy khiến tôi rất bức bối. Đã có lúc tôi nghĩ hay là bảo máy đưa bạn thân của tôi giả vờ gọi nhầm tên anh ấy bằng tên người yêu cũ của tôi?! Anh BupBe thấy thế nào?

flower134@...

Mr. BupBe: Xét cho cùng có phải lỗi của anh người yêu đâu mà lại trả thù tai ác quá vậy?! Hỡi trời! Nhưng chị cũng nên nhắc nhẹ anh ấy, để anh ấy bảo bạn bạn bè đừng “phạm húy” kiểu nguy hiểm

thế nữa. Nếu vài người bạn của anh ấy vẫn cứ tái phạm, có lẽ nên đề nghị... thay. Ha ha!

Mỗi lần đến nhà B. chơi (chúng tôi mới yêu nhau), mẹ cô ấy cứ “bóng gió” rằng tôi chỉ đi chiếc xe máy cà tàng thì sau này làm sao đảm bảo được cuộc sống sung túc cho gia đình. Tôi rất yêu B. nhưng cũng khó chịu với kiểu nhìn nhận của mẹ cô ấy. Theo anh, tôi nên ứng phó với tình huống này ra sao?

ruzi...@gmail.com

Mr. BupBe: Vấn đề là B. quan niệm về việc này ra sao? Đây mới là mâu thuẫn vấn đề. Còn nếu B. thấy đi xe máy cà tàng chẳng sao, và thỉnh thoảng đi xe xin cũng tốt thì hai người nên tìm một chỗ cho thuê xe máy. Có rất nhiều loại oai oách, giá cả cũng rất phải chăng! (Kiểu như người ta đi thuê áo dài mặc ngày lễ thôi mà, hà hà!) Vậy là cứ cuối tuần chẳng hạn, bạn và B. lại đi chơi bằng xe thuê, thế chẳng phải là hai bạn cũng vui mà mẹ B. cũng yên tâm lắm ru? Đùa thôi, vấn đề là bạn cần chứng minh khả năng nghề nghiệp và sự tháo vát của mình, đó mới là điều cần cho cuộc sống gia đình. Chắc mẹ B. cũng nghĩ thế.

Em và anh ấy “iu” nhau đã lâu nhưng thời gian gần đây em nhận tin hay gọi điện là anh lại nói câu muôn thuở : “Anh bận, tí anh gọi cho.” Nhưng nhiều khi em chờ “mỏi mòn” mà không thấy. Gần đây, mỗi lần nói chuyện với nhau là anh hay nói về vấn đề quan hệ thể xác. Em thì luôn bảo đảm có nói với em vấn đề này. Anh bảo đó là bình thường. Không biết đó có phải là cách anh ấy làm em không muốn nói chuyện với anh ấy nữa?

Hoàng Trà H. (Cần Thơ)

Mr. BupBe: Việc hẹn gọi điện rồi quên luôn là không hay ho gì, nhưng việc này phải được coi là việc giải quyết riêng. Em có thể hỏi thẳng, sao anh lại cư xử với em như thế. Việc gợi ý “quan hệ”, nếu em không thích thì em cứ kiên quyết giữ quan điểm của mình. Nhìn tổng thể, có vẻ em đang yêu thuân túy tình thân, còn anh ấy thì ngược lại! Ấy ăc, rất không hay đấy! Có thể em nên nghĩ đến việc không nói chuyện với anh ấy nữa.

Anh ấy rất hay tận dụng những món quà từ nhiều nơi đưa lại để... tặng lại cho em. Em rất khó chịu nhưng không biết nên nói thế nào vì chúng em cũng chưa thân lắm...

Hoa Mười Giờ (Đông Nai)

Mr. BupBe: Hm... Đây có vẻ là một chàng trai biết vận dụng kinh tế học vào tình yêu. Thật ra, ở đây có hai trường hợp. 1. Đó là những món quà mà chỉ nữ mới dùng được, vậy thì tặng lại em cũng có sự hợp lý. 2. Đó là những món quà vô thưởng vô phạt, và chính anh ta không muốn dùng. Đây là việc rất tệ.

Nói chung, việc tặng lại một món quà thường chỉ xảy ra với những trường hợp rất đặc biệt và giữa hai người cũng phải rất thân thiết. Anh chàng của bạn hơi có vấn đề đó. Có lẽ nên nghĩ đến việc chấm dứt nhận những món quà kiểu này.

Trong buổi hẹn đầu tiên, tôi trót uống hơi nhiều và hình như có nói luyên thuyên gì đó. Hôm sau tôi gọi lại ngỏ ý xin lỗi nếu đã nói những chuyện nhảm nhí (thực sự tôi không nhớ được) nhưng cô ấy chỉ khúc khích cười rất bí hiểm. Tôi thấy căng thẳng quá! Làm thế nào để cứu vãn tình hình?

vte.vi...@...

Mr. BupBe: Ngôn ngữ phát ra rồi, làm sao thu lại? Nhưng nhìn theo hướng tích cực thì vẫn có chút an ủi: trong buổi hẹn đầu tiên đã uống hơi nhiều, ắt cô gái đó rất gây cảm hứng cho bạn. Và khi bạn “luyên thuyên gì đó” mà cô ấy vẫn chịu khó lắng nghe thì chứng tỏ cô ấy cũng mến mến bạn. (Nếu không, người ta đã lịch sự rút lui rồi, nhé!) Giờ bạn đành chịu trận cái “cười rất bí hiểm” ấy thôi. Đến lúc nào người ta đem những câu kia ra “xử” thì... hi hi, đành lấy chân tay đỡ mồm miệng vậy thôi.

Chỉ vì một hiểu lầm nhỏ, em đã tuyên bố chia tay, G. bất ngờ đi lấy vợ sau đó chừng hai tháng nhưng có vẻ sống không hòa hợp. Vợ G. tìm được số điện thoại của em và thường xuyên có những cuộc gọi bất thường theo kiểu quấy rầy. Em không biết có nên nói với G. để “trị tội” cô vợ vô duyên này không?

toan32...@...

Mr. BupBe: Cô ấy quấy rầy bạn vì nghĩ bạn quấy rầy (hạnh phúc của) cô ấy. Vậy, khi cô ấy gọi đến, bạn nên nhẹ nhàng phân giải. Đại loại: “Chuyện cũ qua rồi, nay chị cứ yên tâm mà hạnh phúc đi, hãy làm ra nó, còn tôi sẽ không liên quan đến chuyện của anh chị nữa.” (Nói lời phải giữ lấy lời, nhé, haizz...) BupBe tin là cô ấy sẽ dịu lại. Trong trường hợp gặp phải người thiếu hiểu biết, cố làm lơ là tốt nhất, việc nói với G. là hạ sách vì chưa chắc đã giải quyết được gì, mà chỉ thêm sâu.

Tôi là người rất say mê công việc, rất hay phải đi công tác nữa. Tuy nhiên cũng chưa đến mức quên mất người yêu. Nhưng anh

ấy lại cho rằng tôi đang có tham vọng đạt tới một vị trí cao trong cơ quan nên tỏ ra khó chịu, thậm chí có nhiều hành vi ngăn trở. Tôi nên làm thế nào để dung hòa tình cảm và công việc?

Nguyễn H. T. (Hà Tĩnh)

Mr. BupBe: Nếu quả thật chị đang phân đầu tư vươn tới một vị trí nào đó thì cũng nên chia sẻ với người yêu, và lý do thuyết phục nhất là việc đó liên quan đến hạnh phúc gia đình của hai người sau này. Nếu không phải như vậy, cũng nên nói rõ những khó khăn rất cụ thể trong công việc để anh ấy hiểu và thông cảm. Quan trọng hơn, đừng quên những chăm sóc, quan tâm tuy nhỏ nhưng ấm áp. Đảm bảo hạ nhiệt!

Cô ấy toàn lấy những lý do như xe hỏng, cảm sốt, sợ tắc đường... để nhờ tôi đưa đón đi làm. Thoạt đầu, tôi vô tư giúp đỡ vì cùng làm một công ty, nhưng hóa ra cô ấy đang có ý đồ “trói” tôi và được mẹ tôi “hậu thuẫn”. Mà tôi lại không có tình cảm đặc biệt với cô ấy... Phải làm thế nào để thoát khỏi mạng lưới phức tạp này mà không làm ai tổn thương?

Bảo Toàn (Q3 - Tp. HCM)

Mr. BupBe: Ờ, thì bạn lịch sự nói bạn có kế hoạch a, b, c vào lúc đầu giờ hoặc cuối giờ rồi, nên không thể đưa cô ấy đi - về được, “mong em thông cảm nhé!” (mim cười vô tư lự!!!). Thực chất thì đây cũng là “lấy lý do” mà thôi, nhưng cần hành xử thật khéo léo, tự nhiên, haizz, không lại bị bảo là tê giác, cho nên ác!

Thỉnh thoảng cô ấy bỗng dưng “biến mất” vài ngày, không trả lời điện thoại, tin nhắn và email khiến tôi rất lo lắng. Nhưng khi xuất hiện trở lại, cô ấy lại coi như không có chuyện gì. Tôi cố hỏi thì cô ấy không một lời giải thích, lại còn dọa chia tay. Không biết phải làm sao?

Mạnh Hoàng (Bắc Ninh)

Mr. BupBe: Hành tung của cô ấy chứng tỏ cô ấy đang hoạt động bí mật. Xin hỏi bạn, cô ấy có phải là công an hoặc tình báo không? Nếu không phải thì chắc cô ấy đang làm những việc không muốn anh biết, gặp gỡ những người không muốn anh hay, vui và ở những nơi không muốn anh đến. Anh vẫn sợ phải chia tay thì đòi anh còn khổ, vì chắc cô ấy đang “tình yêu - tình báo” nhưng không phải với anh! Éo le thật!

Em sắp phải xa anh ấy một thời gian khá dài vì lý do công việc. Mặc dù anh ấy hứa hẹn nhiều điều về tương lai của hai đứa nhưng sao em vẫn thấy lòng mình chông chênh quá. Không hiểu đó là cảm giác nhớ nhung hay lo sợ “xa mặt cách lòng”?

pdf...@...

Mr. BupBe: Có những hoàn cảnh tạo ra tâm trạng rối như tơ vò đây. Hình dung theo một cách khác, tâm trạng của bạn hiện là một hỗn hợp pha trộn giữa nhớ nhung và lo lắng. Theo thời gian xa cách, sẽ có nhiều “chất” khác pha trộn thêm vào dung dịch này: hồ i hệp, vui sướng (khi nhận được tin của người yêu), buồn, bức, tức (khi anh ấy tỏ ra lơ lửng)... Ngoài ra, còn có những thứ rất nguy hại cho tình cảm như thất vọng, chán nản. Đây chính là lúc người thứ ba xuất hiện. Hãy lường trước và luôn làm mọi việc để giữ lửa lòng, bạn nhé!

Cô ấy luôn duy trì quan điểm: “Trên đời này không nên tin ai cả, chẳng có người nào thực sự tử tế với mình.” Khi biết em rất buồn vì suy nghĩ đó, cô ấy lại bảo: “Nếu anh thấy buồn tức là anh đang tính toán với sự tử tế anh dành cho em.” Em phải hiểu về cô ấy như thế nào? Và phải làm sao để cô ấy tin mình?

Vũ Hoàng T. (Lâm Đồng)

Mr. BupBe: Cô này rắc rối quá, đòi hỏi quá nhiều. Bạn có thể hỏi lại: “Vậy em có thực sự tử tế với ai (anh) không?”, xem cô ấy nói sao. Về phía mình, bạn cứ yêu và sống như mình vốn có. Nếu cô ấy có một trái tim chân thành, cô ấy sẽ hiểu. Nên biết, mọi sự cô

sức chứng minh, chứng tỏ đề u chỉ dẫn đề n chứng nọ tật kia trong quan hệ mà thôi.

Năm mới sắp đến, cô ấy muốn nhân dịp này đưa em về thăm quê và giới thiệu với gia đình. Em không biết sẽ phải thừa chuyện với phụ huynh của cô ấy thế nào, vì từ trước đến nay em vốn nhút nhát, ăn nói cũng rụt rè. Theo anh, có nên dẫn thêm vài người bạn để mình thêm tự tin không?

cuongduongtuluc@...

Mr. BupBe: Dẫn theo rồi nhớ phụ huynh của cô ấy lại thích một người bạn dẻo mồm trong số bạn của cậu thì sao? Có những việc, dù khó, người ta vẫn cứ phải vượt qua một mình. Đây chính là một việc như thế. Mà cậu cũng đừng lo, phụ huynh cô ấy chắc chắn không đánh đập, tra khảo gì đâu. Cứ chân tình, kính trọng, lễ phép, thưa gửi đàng hoàng, hỏi gì đáp nấy là ổn. Bình... teen nhé! (Bình tĩnh và tự tin ấy mà!)

Chúng em yêu nhau gần hai năm rồi nhưng em vẫn không thể hòa đồng với đám bạn bè của anh ấy, vì họ sống quá tùy tiện, buông thả, phức tạp. Em muốn xây dựng một cuộc sống lứa đôi thật quy củ và giản dị, mà anh ấy lại khó xa rời bạn bè mình. Phải làm sao bây giờ?

thuytien...@...

Mr. BupBe: Vấn đề là chính anh ấy thế nào? Cũng tùy tiện, buông thả, phức tạp hay là không? Nếu anh ấy không phải như vậy thì cũng yên tâm, còn nếu chính anh ấy đã như thế thì chẳng bạn bè nào cứu nổi. Bạn bè là quan trọng nhưng không nhất thiết chơi với ai là giống người đó. Bạn bè cũng chỉ thỉnh thoảng gặp nhau chứ không sống chung trong gia đình bao giờ. (Hay là có mà BupBe lại không biết nhỉ? Haizz...)

Lúc còn yêu nhau, D. vài lần mượn tôi những khoản tiền không nhỏ, nói là lo việc gia đình. Hiện nay chúng tôi đã chia tay được nửa năm nhưng mỗi lần tôi hẹn gặp để nói chuyện (tiền nong) thì cô ấy lại khóc lóc, bảo gặp nhau khiến cô ấy đau lòng không chịu nổi. Biết làm thế nào để giải quyết rãnh mạch chuyện tình - tiền bây giờ?

x&z78@...

Mr. BupBe: Ai nói với anh rằng chuyện tình - tiền có thể giải quyết rãnh mạch được hả anh?! Mà tiền thì anh đau nhưng phải trả tiền cho anh thì cô ấy đau. Thôi thì đã từng yêu nhau, nay cũng nên gánh đỡ sự đau lòng hộ nhau. À, mà khi đưa tiền cho cô ấy, có giãy tởm gì không? Không thì cũng chịu đấy, chia buồn cùng anh.

Hôm qua đưa em đi mua sắm, anh ấy chọn váy áo, phụ kiện rất thành thạo. Mới đầu em thấy vui lắm, nhưng về nhà nghĩ lại mới thấy băn khoăn. Có phải anh ấy có quá nhiều kinh nghiệm tán tỉnh phụ nữ nên sành sỏi như thế? Liệu em có đang góp phần làm dài danh sách trong “bộ sưu tập” của anh ấy?

lovivu0934...@...

Mr. BupBe: Kể ra anh ấy như thế cũng hơi khác thường so với đa số đàn ông, nhưng nói như em thì những nhà thiết kế, họa sĩ và những ai có mắt thẩm mỹ một chút đều có tội hay sao? Anh ấy có yêu thương em thật lòng hay không cần căn cứ vào những lúc khó

khăn, thất bại xem có giúp đỡ, chia sẻ hay không, chứ căn cứ vào lúc đi mua váy áo e rằng chưa chuẩn lắm. Haizz...

Các bạn cùng phòng em đều vô tư tiêu tiền của người yêu, còn em thì chưa bao giờ làm như vậy. Khi biết điều này, họ bảo em ngốc, phải biết “tận thu” lúc tình cảm còn đang tốt đẹp, lỡ sau chia tay cũng không bị “lỗ vô n”. Em có nên áp dụng “chính sách” này không?

bird487...@...

Mr. BupBe: Trên quan điểm nam nữ bình đẳng thì tại sao lại không phải là nam nhân chẳng cần cố gắng lắm, mà chỉ cần kiếm nữ nhân thành đạt để yêu nhỉ? Nhưng mà đó có phải là yêu không? À mà, nói chung là yêu (tiền) đó! Hé he, hé he!

Thôi thì cũng khó khuyên nhau trước (nhiều) tiền lắm, chỉ xin nhớ một câu thôi: Đồng tiền cũng là đồng bạc đấy!

Cô ấy thích tận dụng những đồ dùng cũ để chế ra sản phẩm mới như dây lưng, túi xách, khăn quàng... và mang tặng tôi. Nếu không dùng thì cô ấy lại giận dỗi, trong khi tôi không thể đến những nơi trang trọng với chiếc túi xách kỳ quái được. Tôi phải làm thế nào để giữ được hòa khí với “cô nàng sáng tạo” này?

Lương TN (Đông Đa - Hà Nội)

Mr. BupBe: Thì bạn đề nghị cô ấy làm cho một cái ví thì bất cứ chỗ nào cũng mang đi được chứ sao? Còn những dây lưng, túi xách, khăn quàng kia tiện thế nào dùng thế ấy thôi mà. Quan trọng là cái tình, cô ấy làm thế là rất quan tâm đến bạn đấy. Nên biết quý những món đồ đơn sơ do chính cô ấy làm, với điều kiện... không quá nhiều (khi đó, chúng sẽ trở thành những đồ quý... nhưng không hiếm). He he!

Sau nhiều năm chia tay, tình cờ chúng em gặp lại nhau. Nghe anh ấy kể chuyện gia đình không hạnh phúc, công việc trở lại trở nên em cũng thương thương. Anh ấy xin lỗi về chuyện cũ và bảo hãy cho anh cơ hội để làm lại. Em khó nghĩ quá. Phải làm sao bây giờ?

hanhdolai...

Mr. BupBe: Còn yêu nhau xin về Ban Mê Thuật. Ấc ặc! Hình như có một câu hát như thế ư?! Căn cứ như câu hát ấy, thì nếu em có “mê”, hay muốn “thuật” thì... Theo kinh nghiệm của BupBe, trong một triệu trường hợp tương tự như em trình báo thì có chưa đến một trường hợp “anh ấy” có ý định tốt. Xem em đang bon trên đường nào thì cứ tiếp tục bon bon thôi, đừng quá để ý đến cảnh cũ người xưa kéo gập tai nạn.

Mình với cô ấy nhận lời yêu nhau gần một năm, mình ở ngoài Bắc còn bạn gái ở Nam. Mình luôn quan tâm tới sự nghiệp và luôn nghĩ khoảng gần ba mươi tuổi mới cưới vợ, nghĩa là còn rất lâu nữa... Mà giờ không biết là mình có yêu cô ấy hay không nữa hay mình lầm với tình bạn? Thực sự mình đã nhiều lần nghĩ tới việc chia tay nhưng lại sợ làm tổn thương cô ấy. Không biết có nên nói với cô ấy không nhỉ???

tuff.minh...@...

Mr. BupBe: Hồi trước BupBe cũng đã học vài tháng ngành y nên biết câu “đau một lần nhưng cắt thì khỏi bệnh”. Bạn càng do

dự thì lại càng làm cô ấy tổn thương, và cả hai bên đều mất thời gian mà thôi. Nên chân thành nhưng cần nhẹ nhàng khi trao đổi thì mọi việc sẽ tốt đẹp.

Em và người yêu đã chia tay nhưng gần đây, hai đứa muốn quay lại với nhau nhưng không biết bắt đầu từ đâu. Giờ bố mẹ cô ấy lại muốn cô ấy lấy chồng. Em có nên để cô ấy đi lấy chồng không?

Phi Hùng (Long An)

Mr. BupBe: Vấn đề là cô ấy đã có người khác hay chưa? Nếu có thì do bố mẹ sắp đặt hay là một mối quan hệ của cô ấy rồi nay cô ấy đã không còn muốn gắn bó nữa? Vấn đề này đầu tiên phải do cô ấy quyết định. Về phía bạn, tình cảm của bạn như thế nào? Nếu thực sự yêu cô ấy thì hãy đợi. Bố mẹ giục không có nghĩa là phải cưới ngay, cưới bất cứ ai cơ mà. Bắt đầu ngay đi, sao phải... xoắn!

Mình kết hôn đi!

Chuẩn bị làm đám cưới tôi mới tình cờ phát hiện ra cô ấy chỉ muốn mượn tôi làm “hình nhân thế mạng” cho mối tình đầu tan vỡ. Vì người cũ là hàng xóm ở quê, sau khi chia tay đã lập tức cưới người khác nên bố mẹ cô ấy cảm thấy vô cùng “mất mặt”. Thật cay đắng! Tôi có nên hủy hôn???

trungtien@yahoo.com

Mr. BupBe: Cô ấy có phải là mối tình đầu của bạn không đấy? Nếu là tình đầu thì cũng hơi bị xót xa nhưng mà đúng quy luật. BupBe không bao giờ khuyên ai hủy hôn cả, trong trường hợp bạn vẫn muốn làm “hình nhân thế mạng” thì xin cứ việc!